

372.4142

ว 821 ก

๓. 3

การเปรียบเทียบความพร้อมในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนอนุบาล
ซึ่งได้รับประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่านต่างกัน

ปริญญาบัตร

ของ

สุเมย์ ทองศิริประภา

- 3 ก.ย. 2535

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกบรรณารักษศาสตร์

กุมภาพันธ์ 2535

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

180591

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญาโทฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอก
บรรณารักษศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการควบคุม

.....ประธาน

10/4/50 ค.จ.ร.ค.ม.
(ผศ.เกษร เจริญรักษ์)

.....กรรมการ

(รศ.เจลิษา พันธุ์สีดา)

คณะกรรมการสอบ

.....ประธาน

10/4/50 ค.จ.ร.ค.บ.
(ผศ.เกษร เจริญรักษ์)

.....กรรมการ

(รศ.เจลิษา พันธุ์สีดา)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(อาจารย์เปล่งศรี เทพกาญจนา)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญาโทฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกบรรณารักษศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ศ.ดร.สมพร บัวทอง)

วันที่ 24 เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2535

ประกาศคุณูปการ

ปริญญาโทฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วย ความกรุณาให้คำแนะนำและความช่วยเหลือเป็นอย่างดี มาโดยตลอดจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์เกษร เจริญรักษ์ รองศาสตราจารย์เฉลียว พันธุ์สีดา ประธานกรรมการและกรรมการควบคุมปริญญาโท และอาจารย์เปล่งศรี เทพภูษร ที่กรุณาเป็นกรรมการสอบปริญญาโท ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ เป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณ ดร.สุนทร แก้วถาย ที่ให้คำปรึกษาและคำแนะนำเป็นอย่างดี ในการทำปริญญาโท และให้ความกรุณาในการตรวจแก้ไขบทคัดย่อแก่ผู้วิจัย

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ที่กรุณาให้ความรู้ คำแนะนำ และความช่วยเหลือเป็นอย่างดี

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เขาวพา เตชะคุปต์ ที่กรุณาให้คำแนะนำแก้ไขแบบสอบถามสำหรับการวิจัยและขอขอบพระคุณ อาจารย์อรุณี เหลืองหิรัญ ที่อนุญาตและให้คำแนะนำในการใช้แบบทดสอบวัดความพร้อมทางภาษาสำหรับการวิจัยในครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณผู้อำนวยการและคณะครูของโรงเรียนอนุบาลวัดปรีชาญาณและโรงเรียนอนุบาลสามเสนที่ให้ความร่วมมือ เป็นอย่างดีในการวิจัยครั้งนี้ ขอขอบคุณนักเรียนอนุบาลชั้นปีที่ 2 ของทั้ง 2 โรงเรียนทุกคนที่ให้ความร่วมมือ เป็นอย่างดีในการตอบแบบสอบถาม

ขอขอบคุณ อาจารย์ฉันทนา สันนะเสน อาจารย์ศันันท์ สุภภัทรานนท์ อาจารย์มณฑา นิระทัย อาจารย์วัลลภ - อาจารย์สมจิตร เฉลิมสุวิวัฒนาการ อาจารย์นิรมิตร ภักธสุวรรณกิจ อาจารย์วิบูลย์ ชลาพันธ์ คุณหญิงลักษณะ ตั้งพิณิจกุล และ คุณฉวดาวรรณ ทองสังข์ ที่ให้ความช่วยเหลือและให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยตลอดมา

ขอขอบคุณ คุณสุธีลักษณ์ พงษาปาน คุณละมัย กัญจนะประโชติ คุณนันทพร สุภโสมณ คุณนันทนา เรียงดี คุณอารีรัตน์ วิสาช่าง คุณพรเทพ บัญจรันต์ คุณสุวรรณ อภัยวงศ์ คุณสุทธิพรณ อีรพงศ์ และเพื่อนบรรณารักษ์ กศ.ม. และ ศศ.ม.ทุกท่านที่ช่วยเหลือและให้กำลังใจ

ขอขอบคุณที่ ๆ น้อง ๆ เพื่อน ๆ ที่ไม่ได้ออกนาม ณ ที่นี้ ตลอดจนญาติพี่น้องทุกท่าน ที่เอใจช่วยเหลือและให้กำลังใจแก่ผู้วิจัย

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากปริญญาโท ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดามารดา คณะครูอาจารย์ ผู้วางรากฐานในการศึกษาให้แก่ผู้วิจัย

สุนีย์ ทองศิริประภา

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	3
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	4
	นิยามศัพท์เฉพาะ	4
	สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า	5
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
	ความหมายของความพร้อมในการอ่าน	6
	องค์ประกอบของความพร้อมในการอ่าน	7
	การเตรียมความพร้อมในการอ่าน	10
	ประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่าน	14
	การส่งเสริมประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่าน	15
	บทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่าน	16
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	19
	งานวิจัยในต่างประเทศ	19
	งานวิจัยในประเทศ	20
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	22
	การกำหนดกลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	22
	การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	23

การเก็บรวบรวมข้อมูล	24
การจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล	25
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	27
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	27
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	27
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	31
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	31
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	31
การวิเคราะห์ข้อมูล	33
สรุปผลจากการศึกษาค้นคว้า	33
อภิปรายผล	33
ข้อเสนอแนะ	35
ข้อเสนอแนะเพื่อกำวิจัย	36
บรรณานุกรม	37
ภาคผนวก	41
ประวัติย่อของผู้วิจัย	78

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

- 1 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของความพร้อมในการอ่านภาษาไทย
ระหว่างกลุ่มซึ่งได้รับประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่านมากและกลุ่มซึ่งได้รับ
ประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่านน้อย จำแนกตามองค์ประกอบทั้ง 5 28
- 2 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของความพร้อมในการอ่านภาษาไทย
ระหว่างกลุ่มซึ่งได้รับประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่านมากและกลุ่มซึ่งได้รับ
ประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่านน้อย 29
- 3 คะแนนแบบสอบถามและคะแนนแบบทดสอบวัดความพร้อมทางภาษาของ
กลุ่มซึ่งได้รับประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่านมากและกลุ่มซึ่งได้รับประสบการณ์
ที่สัมพันธ์กับการอ่านน้อย 74

ภูมิหลัง

การจัดการศึกษาในระดับก่อนประถมศึกษาเน้น ความพร้อมทางการเรียนเป็นจุดมุ่งหมาย ที่ครูจะต้องคำนึงถึงเป็นสิ่งสำคัญ การจัดประสบการณ์ที่เหมาะสมกับวัยและพัฒนาการด้านต่าง ๆ ของเด็กจะทำให้เด็กรู้จักช่วยเหลือตนเอง รู้จักใช้ความคิด รู้จักสังเกต สามารถปรับตัวเข้ากับผู้อื่นได้ และยังเป็นพื้นฐานในการเรียนระดับสูงต่อไปด้วย

การอ่านเป็นทักษะทางภาษา ด้านการรับรู้ ที่สำคัญมาก เพราะการอ่านเป็นเครื่องมือ ในการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ช่วยให้คนได้เพิ่มพูนความรู้จากข้อเขียนของผู้อื่นในแต่ละสาขาวิชา อีกหนึ่งเป็น รากฐานในการเรียนวิชาอื่น ๆ ได้เป็นอย่างดีคือ นักเรียนที่เรียนการอ่านได้คล่องก็จะเรียนวิชาอื่น ๆ ได้คล่องตามไปด้วย

ขั้นแรกของการสอนอ่านก็คือ การพัฒนาความพร้อมในการอ่านของเด็ก ซึ่งจัดว่าเป็นงาน สำคัญมากที่สุดของครูประถมศึกษาและผู้ปกครอง การพัฒนาความพร้อมในการอ่านสามารถทำได้ตั้งแต่ ระยะเวลาก่อนที่จะเข้าโรงเรียนจนถึงเด็กอยู่ในประถมศึกษาปีที่ 1

การส่งเสริมความพร้อมในการอ่านภาษาไทยให้แก่เด็กปฐมวัยจึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง เด็กแต่ละคนจะมีความพร้อมในการอ่านมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับพื้นฐาน ประสบการณ์ ตลอดจนโอกาส การเรียนรู้ของเด็กแต่ละคนที่มีมาก่อนที่จะเข้าเรียนในโรงเรียน ในการส่งเสริมให้เกิดความพร้อม ในการอ่านภาษาไทยของเด็กจึงจำเป็นต้องกระทำในทุก ๆ ด้าน ครูและผู้ปกครองควรเอาใจใส่ เรื่องความพร้อมในการอ่านภาษาไทย เพื่อเป็นการพัฒนาความพร้อมในการอ่านให้ได้ผลดีและมี ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น (รัตนา สิริพานิช. 2524 : 1)

การอบรมเลี้ยงดูเด็กเป็นหน้าที่ของพ่อแม่ เด็กจะได้รับประสบการณ์ต่าง ๆ และการพัฒนา ทุกด้านจากครอบครัวเป็นส่วนใหญ่ พ่อแม่เป็นครูคนแรกและเป็นครูที่สำคัญที่สุดของเด็ก เพราะพ่อแม่ เป็นบุคคลแรกที่เด็กมีโอกาสใกล้ชิดสนิทสนมมากที่สุดในชีวิต พ่อแม่จึงมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริม ให้เด็กเป็นบุคคลที่สามารถดำเนินชีวิตอยู่ได้อย่างเป็นสุข การเตรียมความพร้อมในการอ่านภาษาไทย

ให้เด็กนั้นพ่อแม่ไม่ว่าจะมีฐานะยากจนหรือร่ำรวยก็สามารถจะช่วยเสริมความพร้อมในการอ่านภาษาไทยของเด็กได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้เพราะการเสริมความพร้อมไม่ต้องใช้เงินทองมากมายเลย พ่อแม่เพียงแต่ให้ความเอาใจใส่ สร้างบรรยากาศในบ้านให้อบอุ่น มีเวลาพูดคุย เล่านิทาน อ่านหนังสือ ให้เด็กฟัง ร้องเพลง ท่องโคลงหรือกลอนง่าย ๆ ดูภาพแล้วสนทนา ชักถามสิ่งที่เขาสนใจ ให้เล่าวาทะรูปร่างหน้าตาที่เห็น พ่อแม่อาจจะจดถ้อยคำที่เด็กเล่าลงในสมุด อ่านให้ฟังอย่างชัดเจน วิธีนี้จะช่วยพัฒนาภาษาของเด็กและสร้างความมั่นใจในตนเองให้แก่เด็ก จัดหนังสือภาพ (Picture Book) ให้เป็นส่วนตัว นำมาอ่านให้ฟัง ช่วยขยายจำนวนคำศัพท์ด้วยการสนทนาถึงสิ่งต่าง ๆ ในบ้าน สิ่งที่เขาพบเห็นนอกบ้าน ของใช้ส่วนตัว ของเล่นของเขา พ่อแม่ควรให้กำลังใจ อย่าเร่งรัดหรือบังคับให้เด็กทำสิ่งที่ไม่ชอบหรือไม่เข้าใจ หากไม่ได้อ่านก็ต้องคอยเป็นค้อยไป เพราะเด็กแต่ละคนมีแบบในการพัฒนาการไม่เหมือนกัน (นางเยาว์ แซ่เพ็ญแซ ประภาพันธ์ นิถอรุณ และ สมศักดิ์ ศรีมาโนชน์.

2522 : 131)

การจัดประสบการณ์และกิจกรรมเพื่อเสริมความพร้อมในการอ่านภาษาไทยให้แก่เด็กนั้นควรเป็นบุคคลสำคัญที่จะช่วยพัฒนาเด็กทั้งในด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ตลอดจนการคิดแก้ปัญหา โดยการจัดประสบการณ์ที่เหมาะสมและต่อเนื่องให้แก่เด็ก เพื่อให้เด็กมีโอกาสแสดงความรู้สึกนึกคิด และส่งเสริมให้เด็กกล้าคิดกล้าแสดงออก (ฉันทนา ภาคบงกช. 2531 : 17) ในการจัดกิจกรรมเพื่อเสริมความพร้อมในการอ่านภาษาไทยของเด็กปฐมวัย ควรจัดในลักษณะของการเรียนปนเล่น และในการสอนก็ควรจัดในรูปของการเสริมความพร้อมมิใช่เน้นการอ่านออกเขียนได้เป็นสิ่งสำคัญ แต่การให้เด็กได้รับการฝึกฝนเพื่อเสริมความพร้อมในการพัฒนาตนเองทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาไปพร้อม ๆ กัน (เชาวหา เศษะคุปต์. 2528 : 1)

เด็กปฐมวัยคือเด็กอายุระหว่าง 4 - 5 ปี จะเป็นระยะที่มีพัฒนาการทางภาษาอย่างรวดเร็ว เด็กเริ่มเรียนรู้คำมากขึ้น สามารถเลือกใช้คำที่มีความเหมาะสม รู้จักฟัง เข้าใจ และทำความเข้าใจได้ สนใจการฝึกอ่าน สนใจคำใหม่ ๆ และซักถามความหมายของคำอยู่เสมอ สามารถร้องเพลงสั้น ๆ ได้ ชอบเล่าเรื่อง และถนัดความได้ตั้งแต่ต้นจนจบ ดังนั้นแนวทางในการส่งเสริมความพร้อมในการอ่านภาษาไทยสำหรับเด็กก็คือ ให้เด็กทุกคนมีโอกาสในการฝึกพูด ฝึกการฟัง และฝึกการอ่าน ตลอดจนให้เด็กช่วยกันถนัดคำบรรยายหลังจากที่ได้ฟังเรื่องเล่าหรือเรื่องทีอ่านให้เด็กฟัง ก็จะเป็นการฝึก

ความจำ ความเข้าใจคำศัพท์ เข้าใจความหมายของคำและเรื่องราวได้ นอกจากนี้การเล่นต่าง ๆ ที่ส่งเสริมความพร้อมทางการอ่านภาษาไทยให้แก่เด็ก ได้แก่ การเล่นตอบคำถาม การเล่นปริศนา คำทาย การเล่นแสดงตามเรื่องนิทาน (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. 2525 : 83 - 101) ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้มีลักษณะเป็นการจัดประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่านทั้งสิ้น

การจัดประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่าน เป็นการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่ส่งเสริมการอ่าน รวมทั้งเป็นการจัดสิ่งแวดล้อมที่ส่งเสริมประสบการณ์ให้แก่เด็ก ทำให้เด็กเกิดความสนใจในการอ่าน ซึ่งจะมีผลไปถึงพัฒนาการด้านต่าง ๆ การจัดประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่านอาจประกอบไปด้วย การเล่านิทาน การเล่าเรื่องหนังสือ การเล่นเกม การแสดงหุ่น การเล่าเรื่องจากภาพ การจัดมุมหนังสือในบ้าน การพาเด็กไปทัศนศึกษาสถานที่ต่าง ๆ เช่น สวนสัตว์คูสิต สวนสาธารณะ การจัดประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่านให้แก่เด็กนั้น ครูและผู้ปกครองสามารถจัดทำให้เด็กได้ทั้งที่ โรงเรียนและที่บ้าน จะเห็นได้ว่าแนวทางในการจัดประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่านกับแนวทาง ในการส่งเสริมความพร้อมในการอ่านภาษาไทยนั้นสอดคล้องกัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษา ว่าการให้ประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่านแก่เด็กนั้นน่าจะเป็นแนวทางหนึ่งที่สามารถจะส่งเสริมให้เด็ก เกิดความพร้อมทางการอ่านภาษาไทยได้ดียิ่งขึ้น

✓ ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อเปรียบเทียบความพร้อมในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนอนุบาลซึ่งได้รับประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่านมากและได้รับประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่านน้อย

† ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลการวิจัยครั้งนี้เป็นประโยชน์ต่อผู้ปกครอง บรรณารักษ์ ครู และผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน ได้จัดมวลประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่านเพื่อเตรียมความพร้อมในการอ่านภาษาไทยของ นักเรียนอนุบาลทั้งที่บ้านและที่โรงเรียนได้เป็นอย่างดี

* ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนระดับอนุบาลชั้นปีที่ 2 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2534 ของโรงเรียนอนุบาลในกรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักงาน การประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร จำนวน 4 โรงเรียน

2. กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนอนุบาลชั้นปีที่ 2 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2534 ของโรงเรียนอนุบาลในกรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักงาน การประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่ได้จากการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จำนวน 2 โรงเรียน คือ โรงเรียนอนุบาลทวีปรีชาและโรงเรียนอนุบาลสามเสน และทำการสุ่มห้องเรียนเป็นหน่วยตัวอย่าง โรงเรียนละ 3 ห้องเรียน ได้นักเรียนใน กลุ่มตัวอย่าง 6 ห้องเรียน รวมจำนวนนักเรียนทั้งหมด 207 คน

3. ตัวแปรที่ศึกษา ประกอบด้วย

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ระดับของการได้รับประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่าน ดังต่อไปนี้

3.1.1 การได้รับประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่านมาก

3.1.2 การได้รับประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่านน้อย

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความพร้อมในการอ่านภาษาไทย

* นิยามศัพท์เฉพาะ

1. นักเรียนอนุบาล หมายถึง เด็กชาย หญิง อายุระหว่าง 5 - 6 ปี เรียนอยู่ในชั้นอนุบาลปีที่ 2 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2534 ของโรงเรียนอนุบาลรัฐบาล สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร

2. ความพร้อมในการอ่านภาษาไทย หมายถึง การที่นักเรียนมีความสามารถในการจำแนกภาพ จำนวนเสียง การรู้คำศัพท์ มีความเข้าใจในการฟัง และการรู้ความสัมพันธ์ระหว่างภาพกับสัญลักษณ์ โดยวัดได้ด้วยแบบทดสอบวัดความพร้อมทางภาษา

3. ประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่าน หมายถึงมาตริกกิจกรรมต่าง ๆ รวมทั้งการได้รับสภาพแวดล้อมที่นำไปสู่ความพร้อมในการอ่าน นักเรียนซึ่งได้รับประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่านมากหรือน้อย วัดจากคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามที่นำไปสัมภาษณ์นักเรียน นักเรียนที่ได้คะแนนอยู่ในช่วง 25% ของคะแนนสูงสุดเรียงตามลำดับลงมาของแต่ละโรงเรียนใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างของนักเรียนซึ่งได้รับประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่านมาก และนักเรียนที่ได้คะแนนอยู่ในช่วง 25% ของคะแนนต่ำสุดเรียงตามลำดับขึ้นไปของแต่ละโรงเรียนใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างของนักเรียนซึ่งได้รับประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่านน้อย ประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่านประกอบด้วยกิจกรรมดังนี้

3.1 การฟังนิทาน

3.2 การฟังเรื่องราวจากภาพ

3.3 การสนทนาเรื่องที่ได้อ่านจากหนังสือ เช่น ลักษณะของตัวละคร

3.4 การฟังผู้ปกครองอ่านหนังสือ

3.5 การได้รับคำแนะนำรายการที่น่าสนใจสำหรับเด็ก เช่น รายการสโมสรผิงน้อย

เจ้าขุนทอง

3.6 การหัดสะกดคำจากป้ายชื่อห้างร้าน ป้ายโฆษณา

3.7 การไปร้านหนังสือกับผู้ปกครอง

3.8 การได้รับคำแนะนำในการเลือกหนังสือ

3.9 การเล่นเกมทางภาษา เช่น เกมต่อคำศัพท์ เกมจับคู่ให้ตรงกัน

3.10 การจัดมุมหนังสือในบ้าน

3.11 การเล่นเกมบาทสมมุติ เช่น เล่นเป็นครู เป็นตำรวจ

3.12 การไปทัศนศึกษา เช่น ไปสวนสัตว์

3.13 การเล่นเกมทายปัญหา เช่น อะไรเอ๋ย

* สมมุติฐานในการศึกษาครั้งนี้

นักเรียนอนุบาลซึ่งได้รับประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่านมากจะมีความพร้อมในการอ่านภาษาไทยสูงกว่านักเรียนอนุบาลซึ่งได้รับประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่านน้อย.

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาเอกสารและผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยครั้งนี้ สามารถแบ่งออกเป็น เรื่องต่าง ๆ ตามลำดับดังนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า
 - 1.1 ความหมายและความสำคัญของการเตรียมความพร้อมในการอ่าน
 - 1.2 องค์ประกอบของความพร้อมในการอ่าน
 - 1.3 การเตรียมความพร้อมในการอ่าน
 - 1.4 ประสิทธิภาพที่สัมพันธ์กับการอ่าน
 - 1.5 การส่งเสริมประสิทธิภาพที่สัมพันธ์กับการอ่าน
 - 1.6 บทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมประสิทธิภาพที่สัมพันธ์กับการอ่าน
2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า
 - 2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ
 - 2.2 งานวิจัยในประเทศ

* เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า

ความหมายและความสำคัญของการเตรียมความพร้อมในการอ่าน

บันลือ พุกษะวัน (2532 : 27) ได้ให้ความหมายของความพร้อมในการอ่านว่า หมายถึงสภาพของเด็กที่มีความคล่องตัวที่จะใช้การผสมผสานของตัวอักษรผสมเป็นคำอ่าน อ่านเป็นประโยคหรือเรื่องราว แล้วได้รับความรู้ เช่น อ่านบัตรคำประกอบภาพ อ่านประโยคประกอบภาพ หรืออ่านเรื่องที่มีภาพประกอบ

นางเยาว์ แข่งเพ็ญแข และคนอื่น ๆ (2522 : 46 - 47) กล่าวว่า ความพร้อมในการอ่านหมายถึงพัฒนาการระดับหนึ่งที่จะช่วยให้อ่านได้โดยปราศจากอุปสรรคต่าง ๆ หรือสามารถเรียนได้ในอัตราเร็ว ซึ่งเป็นอัตราปกติสำหรับเด็กทั่วไป พัฒนาการดังกล่าว

อาจเป็นพัฒนาการอันเนื่องมาจากสภาวะสุกถึงขีด (Maturation) หรือจากการเรียนรู้ที่ผ่านมา (Previous Learning) หรือเกิดจากอิทธิพลทั้งสองอย่างประกอบกัน

* ประเทิน มหาพันธ์ (2530 : 85) กล่าวว่า ความพร้อมในการอ่าน ได้แก่ ขั้นของพัฒนาการซึ่งปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมและปัจจัยภายในร่างกายส่งผลให้เด็กพร้อมที่จะรับการสอนอ่าน นอกจากนั้นความพร้อมในการอ่านยังหมายถึง ช่วงเวลาที่เด็กมีความเหมาะสมที่จะเริ่มสอนอ่านได้ หลักการทั่วไปเกี่ยวกับความพร้อมในการอ่านสรุปได้ดังนี้

1. เด็กโดยทั่ว ๆ ไปจะมีความพร้อมในการปฏิบัติภารกิจเกี่ยวกับการเรียนเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ ในระดับอายุที่แตกต่างกันไปในแต่ละคน

2. เด็กพร้อมที่จะพัฒนาทักษะต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี ถ้าหากว่าทักษะเหล่านั้นพัฒนาขึ้นจากพื้นฐานด้านวุฒิภาวะเด็กจะประกอบภารกิจได้เป็นอย่างดี ถ้าหากภารกิจเหล่านั้นไม่ยากหรือง่ายเกินไป

3. เด็กไม่ควรถูกบังคับให้รับการฝึกฝน เพื่อให้เกิดความพร้อมก่อนที่จะบรรลุลวุฒิภาวะ

4. เด็กยิ่งมีวุฒิภาวะมากเพียงใดการฝึกฝนเพื่อให้เด็กเกิดความพร้อมในเรื่องใดเรื่องหนึ่งก็มีความจำเป็นน้อยลงเพียงนั้น

5. ครูอาจช่วยสร้างความพร้อมให้แก่เด็กได้โดยการสร้างประสบการณ์ให้แก่เด็ก จากความหมายของความพร้อมในการอ่านข้างต้น สรุปได้ว่า ความพร้อมในการอ่านหมายถึงภาวะการเตรียมพร้อมขององค์ประกอบต่าง ๆ ภายในตัวของแต่ละบุคคลในอันที่จะเรียนอ่านให้ได้ดี องค์ประกอบต่าง ๆ ภายในตัวของเด็กแต่ละคนได้แก่ สายตา การทำงานของสมอง อารมณ์ เป็นต้น องค์ประกอบเหล่านี้จะต้องมีครบบริบูรณ์ และมีการเตรียมพร้อมอย่างเพียงพอที่จะรับการเรียนอ่าน

องค์ประกอบของความพร้อมในการอ่าน

สิ่งสำคัญที่จะช่วยให้การอ่านประสบผลสำเร็จได้อย่างดีก็คือ ความพร้อม เพราะถ้านักเรียนถูกบังคับให้เรียนทักษะใดทักษะหนึ่งโดยที่ยังไม่มีวุฒิภาวะเพียงพอ นั้นย่อมก่อให้เกิดผลเสียมากกว่าผลดี ทีเรค (สะอาค นูญงค์. 2527 : 25 ; อ้างอิงมาจาก Derek.

1971 : 30) กล่าวถึงองค์ประกอบของความพร้อมในการอ่านไว้ดังนี้

1. ความพร้อมทางร่างกาย ซึ่งประกอบด้วย วุฒิภาวะ ความเจริญทางสมอง ประสาทตา การได้ยิน และอวัยวะที่เกี่ยวข้องกับการพูด เป็นต้น
2. ความพร้อมทางด้านสติปัญญา ซึ่งหมายถึง ความสามารถทางสมองซึ่งแต่ละคนมีไม่เหมือนกัน
3. ความพร้อมทางด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งประกอบด้วยพื้นฐานภาษาจากที่บ้านและประสบการณ์ทางสังคมที่ได้รับ

ลักษณะของเด็กที่มีความพร้อมในการอ่านจะต้องมีส่วนประกอบที่สำคัญ 3 ประการคือ

1. พัฒนาการทางร่างกาย เช่น ความเป็นปกติของสายตาในการมองเห็น หูสามารถจะแยกเสียงที่ใกล้เคียงกันได้หรือยัง มือแข็งแรงพอจะจับและเปิดหนังสือโดยไม่ทำให้หน้ามือขาดแฉกหรือยัง

2. พัฒนาการทางสติปัญญา ได้แก่ ความสามารถด้านสติปัญญาในการสัมพันธ์ ความรู้ต่าง ๆ เข้าด้วยกัน ประกอบด้วยความสามารถด้านความเข้าใจ แปลความหมาย และอื่น ๆ ดังนี้

2.1 ความจำ สามารถจำคำที่ครูจึกไว้ให้ได้หรือไม่

- 2.2 การฟัง ฟังแล้วทวนประโยคที่ครูหรือเพื่อน ๆ พูดได้ ฟังเรื่องที่ครูอ่านแล้วสามารถตอบคำถามได้ ถ้าจับเหตุการณ์ของเรื่องได้ เมื่ออ่านแล้วสามารถลำดับเรื่องราวที่อ่านได้ต่อเนื่องกันได้อย่างถูกต้อง

3. พัฒนาการทางอารมณ์และสังคม เช่น เด็กเล่นหรือทำงานร่วมกับเพื่อนได้หรือไม่ รู้จักแบ่งปันสิ่งของให้เพื่อนหรือไม่ และมีอารมณ์คงที่มากน้อยเพียงใด เป็นต้นว่า ครูให้แสดงบทบาทสมมุติจากเรื่องที่อ่านร่วมกัน เด็กยอมรับที่จะเล่นด้วยกันหรือไม่ มีการถั่งเถลหรือแสดงความไม่พอใจหรือไม่ (เสริมศรี หอทิมาวารุณ. 2526 : 361)

รัตนา สิริพานิช (2524 : 2) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความพร้อมในการอ่าน โดยจำแนกองค์ประกอบความพร้อมในการอ่านไว้ 4 ประการ คือ

1. ความสามารถในการพูด (Oral Language)
2. ความรู้พื้นฐาน (Background Knowledge)
3. ความสามารถในการจำแนกความแตกต่างของภาพ (Visual Discrimination)
4. ความสามารถในการจำแนกความแตกต่างของเสียง (Auditory

Discrimination)

บันทึก พุทธศักราช (2532 : 33 - 34) ได้ศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบด้านความพร้อมในการอ่านพบว่า พื้นฐานประสบการณ์ของเด็กเป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะช่วยให้เด็กมีความพร้อมทางการเรียนและการอ่านอย่างมาก ซึ่งองค์ประกอบในด้านนี้มีดังนี้คือ

1. พื้นฐานความเป็นอยู่ เช่น สภาพของครอบครัว เด็ก ภาษาที่ทางบ้านใช้ ตลอดจนสภาพเศรษฐกิจจะเป็นเครื่องบ่งบอกถึงความยิ่งย่อนในด้านพื้นฐานประสบการณ์ของเด็กโดยตรง ซึ่งครูจะส่งเสริมได้โดยการให้อ่านสมุดและหนังสือภาพ ภาพการ์ตูนในหนังสือเด็ก เล่าเรื่องจากภาพ เป็นต้น

2. ภาษาพูดทางบ้าน เป็นเครื่องบ่งบอกว่าเด็กรู้และเข้าใจคำศัพท์มากนักน้อยเพียงใด สามารถแสดงความต้องการ ความคิดเห็น และปฏิบัติตามคำสั่งง่าย ๆ

3. เครื่องใช้ในบ้าน ครูควรส่งเสริมให้เด็กเล่าถึงสิ่งของเครื่องใช้และประสบการณ์ทางบ้าน

4. การพูดเป็นประโยค โดยการจัดกิจกรรมพัฒนาความพร้อมในการอ่านโดยเล่นเกม หวนคำ หวนประโยค และเล่านิทานที่เคยฟัง

5. ความเข้าใจคำศัพท์ ให้เด็กไต่ร้องเพลง ห่องจำร้อยกรองสั้น ๆ

6. การพูดชัดถ้อยชัดคำ ได้แก่ ความกล้าพูด กล้าแสดง ไม่ประหม่า

7. ชอบฟังนิทาน ปกติเด็กจะชอบฟังนิทานมาก สนใจในการฟังเรื่องราวต่าง ๆ

หากพื้นฐานประสบการณ์แคบเด็กจะสนใจฟังน้อยลง

8. ความสัมพันธ์ในครอบครัว

9. การอบรมเลี้ยงดู

10. ความคุ้นเคยกับสถานที่และบุคคล สันทนาการกับเด็กถึงสถานที่หรือบุคคลที่รู้จักและเรื่อง

การเดินทาง

นอกจาก เอกสารดังกล่าวแล้ว องค์ประกอบของความพร้อมในการอ่านสามารถศึกษาจากแบบทดสอบความพร้อมในการอ่านที่สร้างขึ้นในประเทศและต่างประเทศ เพื่อใช้สอบวัดความพร้อมในการอ่าน (Reading Readiness Test) ซึ่งเป็นวิธีที่จะทำให้ครูผู้สอนรู้ถึงความพร้อมของเด็กแต่ละคน และสามารถส่งเสริมหรือปรับปรุงแก้ไขเด็ก ในกรณีที่เด็กไม่พร้อมสามารถจัดกิจกรรม เสริมทักษะเตรียมความพร้อมในการอ่าน เพื่อสนองต่อพัฒนาการในการอ่านของเด็กได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

1.5 การเตรียมความพร้อมในการอ่าน

การเตรียมความพร้อมในการอ่านสำหรับเด็กนั้น มีดังนี้

1. การฝึกสร้างความคิดรวบยอด ความสำเร็จในการอ่านของเด็กขึ้นอยู่กับความสามารถในการคิดถึงคำ ๆ นั้นในลักษณะของนามธรรม กระบวนการดังกล่าวนี้เรียกว่า การสร้างความคิดรวบยอด การสร้างความคิดรวบยอดมีความสำคัญต่อครูผู้สอนอ่านเป็นอันมาก ทั้งนี้เพราะเหตุว่าการสร้างความคิดรวบยอดมีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อการอ่าน การสร้างความคิดรวบยอดไม่มีความสัมพันธ์กับระดับสติปัญญา เด็กที่โตคะแนนในแบบทดสอบการสร้างความคิดรวบยอดสูงมิได้มีระดับสติปัญญาสูงไปด้วย

2. การฝึกจำแนกเสียง ความสามารถในการจำแนกเสียงช่วยให้การอ่านเป็นไปอย่างถูกต้อง และความสามารถในการจำแนกเสียงนั้นสามารถพัฒนาได้โดยการฝึกฝน ซึ่งอาจกระทำได้โดยฝึกฟังเสียงคนตรี เสียงจากเครื่องบันทึกเสียง เสียงจากวิทยุกระจายเสียง เสียงพูด เมื่อเด็กสามารถจำแนกประเภทของเสียงได้แล้ว ครูควรฝึกโดยอาศัยความเกี่ยวพันของเสียงที่ได้ยินกับเสียงของพยัญชนะหรือเสียงของคำ เมื่อเด็กเรียนอ่านเด็กก็จะสามารถโยงเสียงกับคำที่เด็กเห็นได้อย่างถูกต้อง เห็นความแตกต่างของเสียงคำต่าง ๆ เช่น ข้าว เข้า เข้า ข้าว สิ่งที่สำคัญสำหรับการฝึกก็คือในการฝึกฝนนั้นมิใช่ให้เด็กฟังแต่เสียงอย่างเฉยๆ แต่ควรให้เด็กได้ฟังเสียงควบคู่ไปกับการเห็นภาพของคำนั้น ๆ ด้วย และจะต้องฝึกให้เด็กออกเสียงคำนั้นด้วย

3. การฝึกจำแนกภาพ การฝึกฝนให้เด็กสามารถจำแนกภาพได้ ทำให้เด็กสามารถจำตัวอักษรและจำคำได้ดียิ่งขึ้น และความสามารถในการจำตัวอักษรที่ดี การจำคำที่ดีช่วยให้อ่านได้เร็วขึ้น

4. การเรียนรู้พยัญชนะ การเรียนรู้เรื่องพยัญชนะ การจดจำรูปร่างของพยัญชนะ ตลอดจนการเรียกชื่อพยัญชนะได้จึงมีความสำคัญยิ่งต่อการอ่าน เด็กที่จำพยัญชนะได้คือยอมเป็นเครื่องทำนายความพร้อมในการเรียนอ่านของเด็กได้อย่างแม่นยำ นอกจากนั้นในการเขียนตัวพยัญชนะตามคำบอกและในการเรียกชื่อพยัญชนะต่าง ๆ เด็กที่กระทำได้อย่างถูกต้องยอมเป็นเครื่องทำนายได้ว่าเด็กจะประสบความสำเร็จในการอ่าน

5. การฝึกทักษะในการพูดและการอ่าน สิ่งที่จะช่วยเสริมทักษะในการพูด ได้แก่ การเล่านิทาน การเล่นเกม และเกม การสนทนา การโทรศัพท์ การแนะนำตัว การส่งข่าวสาร เป็นต้น ส่วนการฝึกทักษะการอ่านนั้น ได้แก่ การมีหนังสือหรือสิ่งตีพิมพ์ให้เด็กอ่านอยู่เสมอ อ่านหนังสือให้เด็กฟัง

6. การฝึกทักษะในการหยิบถือและการรักษาหนังสือ การรักษาหนังสือก็เป็นสิ่งสำคัญที่จำเป็นต้องปลูกฝังนิสัยที่ดีให้แก่เด็ก เช่น การวางหนังสือเบา ๆ หยิบจับด้วยความระมัดระวัง ไม่หยิบหนังสือขณะที่มือไม่สะอาด ไม่โยนหนังสือ ไม่เอาสิ่งของหนัก ๆ หรืออาหารวางทับบนหนังสือ ไม่อ่านหนังสือขณะที่รับประทานอาหาร เป็นต้น

7. การเรียนรู้คำศัพท์ที่คุ้นเคย การเรียนรู้คำศัพท์ที่ใช้กันอยู่ทั่วไป จะช่วยให้เด็กมีความพร้อมในการอ่านมากขึ้น คำศัพท์ที่เด็กได้ยินได้ฟังอยู่เสมอจากการสนทนาของสมาชิกในบ้าน เพื่อนบ้าน ตลอดจนจากสื่อมวลชนต่าง ๆ มีหนังสือพิมพ์ วิทยุกระจายเสียง และโทรทัศน์

8. การฝึกทักษะในการโยงความหมายกับสัญลักษณ์ที่เป็นตัวอักษรเข้าด้วยกัน การเชื่อมความหมายของคำกับสัญลักษณ์ หรือตัวอักษรเป็นทักษะเบื้องต้นของการอ่าน ทั้งนี้เพราะเหตุว่าการอ่านได้แก่การแปลความหมายของคำออกมาจากสัญลักษณ์ ซึ่งผู้เขียนได้เขียนเอาไว้เป็นลายลักษณ์อักษร และในการแปลความหมายนั้นผู้อ่านจำเป็นต้องใช้ประสบการณ์ของตนในการโยงคำให้เข้ากับความหมาย

9. การฝึกทักษะในการสะกดตัวด้วยตนเอง การสะกดตัวจัดเป็นกิจกรรมที่สำคัญในกระบวนการอ่านของเด็ก เพราะการสะกดตัวจะช่วยให้เด็กออกเสียงคำหรือสัญลักษณ์ที่

บันทึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษรได้อย่างถูกต้อง ทำให้เด็กสามารถเชื่อมโยงความหมายกับสัญลักษณ์ได้อย่างถูกต้องด้วย (ประเทิน มหาจันทร์, 2530 : 90 - 117)

เขาวพา เศษคุปต์ (2528 : 3) ใ้กล่าวถึงการเตรียมความพร้อมในการอ่านว่า เด็กก่อนวัยเรียนไม่ใช่วัยที่สามารถอ่านหนังสือได้ แต่ควรเป็นการปูพื้นฐานในการอ่านให้แก่เด็ก ซึ่งครูควรเล่านิทานหรือแนะนำหนังสือต่าง ๆ ให้กับเด็กในกลุ่มเล็ก ๆ และพยายามศึกษาว่า เด็กสนใจอะไร ชอบอะไร และพยายามจัดหาหนังสือให้สอดคล้องกับความต้องการของเด็ก

ประหยัค ทองมาก (2527 : 23) ใ้กล่าวถึงลักษณะที่ต้องปลูกฝัง (ส่งเสริม) ทางด้านการเตรียมความพร้อมในการอ่าน โดยมีแนวทางปฏิบัติดังนี้

1. สนิทนากับเด็กและจัดกิจกรรมที่ช่วยให้เด็กสามารถบอกชื่อสี ชื่อวันในสัปดาห์ คำตรงข้าม คำบุพพท เช่น ใต้ บน ถ้าง
2. ครูเล่านิทาน หรืออ่านเรื่องจากหนังสือให้ฟัง เพื่อฝึกความสามารถในการฟังของเด็กและเพิ่มความรู้ในคำศัพท์ใหม่ ๆ
3. ให้เด็กเล่าเรื่องเกี่ยวกับตนเองและสิ่งที่ได้พบเห็นหรือนึกคิด
4. จัดทำเกมการศึกษาที่จะฝึกให้เด็กเห็นความแตกต่าง เช่น เกมจับคู่ เกมเก้าอี้คนตรี
5. ฝึกให้เด็กสังเกตความแตกต่างของเสียง
6. จัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่ส่งเสริมการพูดและการฟังของเด็ก เช่น ละครหุ่น การแต่งต่าง ๆ

เดือนใจ ตันงามตรง (2529 : 40 - 45) ใ้กล่าวถึง วิธีเตรียมความพร้อมในการอ่านของพ่อแม่ให้แก่เด็กดังนี้

1. การพูดคุยกับลูก พ่อแม่ต้องพยายามพูดกับลูกและฟังลูกพูดให้มาก ลูกจะเรียนจากคำพูดต่าง ๆ ของพ่อแม่ ยิ่งท่านพูดกับลูกมากเท่าไร ลูกก็ยิ่งเรียนรู้มากยิ่งขึ้นเท่านั้น และเด็กจะพยายามแสดงออกถึงความรู้อันที่ได้รับโดยการพูดกับพ่อแม่ ลักษณะเช่นนี้ถือว่าเป็นบันไดขั้นแรกของการอ่าน พ่อแม่จึงควรหาโอกาสพูดคุยกับลูกในวาระต่าง ๆ เท่าที่มี เช่น

- 1.1 ในขณะป้อนข้าว ก็ควรจะพูดกับลูกเกี่ยวกับอาหารที่กำลังรับประทาน
- 1.2 ในขณะแต่งตัวให้ลูก ควรพูดเกี่ยวกับเสื้อผ้าและวิธีการแต่งตัว

1.3 ในขณะที่อาบน้ำให้ลูก ก็ควรพูดเกี่ยวกับเรื่องราวของน้ำ เช่น เลี้ยงน้ำ
ที่ไคยในขณะนั้น

1.4 ในขณะที่เดินทางไปเที่ยว ควรชวนพูดคุยถึงวิวทิวทัศน์ของสถานที่ที่ไคยเห็น
หรือร้องเพลงให้เด็กฟัง

1.5 ก่อนนอนควรเล่าเรื่องต่าง ๆ หรือนิทานให้ลูกฟัง หัดให้เด็กต่อเติม
เนื้อเรื่องบางตอน โดยเริ่มต้นเล่าเรื่องให้ลูกฟัง เมื่อลูกจับใจความได้แล้วก็ต้องหยุดให้ลูกเขา
เติมใจความต่อเรื่องสักประโยคหรือสองประโยค หลังจากจบเรื่องแล้วก็ให้ลูกทวนเล่าให้ฟังใหม่
เพื่อทดสอบความถูกต้องในการลำดับเนื้อเรื่อง

1.6 การไปเที่ยวยังที่ต่าง ๆ ก่อนอื่นควรจะเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับสถานที่นั้น ๆ
ให้ลูกฟัง เช่น เรากำลังจะไปสวนสัตว์กันนะลูก แล้วลูกจะได้เห็นสัตว์ต่าง ๆ เช่น ช้าง แรด
เสือ กวาง ในเวลาเดียวกันนั้นพ่อแม่ก็ควรเปิดสารานุกรมรูปสัตว์เหล่านั้นให้ลูกดูและหัดเขียน
ไปด้วย ก่อนที่จะไคยเห็นของจริง

2. อ่านหนังสือให้ลูกฟัง พ่อแม่ควรอ่านหนังสือให้ลูกฟังทุกวัน และเพิ่มเวลาการอ่าน
ขึ้นทีละน้อยจนถึง 10 นาทีต่อวัน พ่อแม่ควรพยายามสร้างบรรยากาศการอ่านที่บ้านให้ลูก
เกิดความประทับใจ อันจะทำให้เด็กรักการอ่าน ความรู้สึกที่ดีนี้จะกระตุ้นให้เด็กเป็นนักอ่าน
ในอนาคต และรู้จักค้นหาหนังสือต่าง ๆ มาอ่านโดยไม่ต้องมีใครบังคับ อย่างบังคับเด็กให้อ่าน
เพราะจะทำให้เกิดทัศนคติทางลบและจะมีผลกระทบสืบไปในภายหน้า

3. การปล่อยให้ลูกอ่านและปล่อยให้ลูกเขียนตามคำฟังในสิ่งที่พอใจ ตามธรรมชาติ
เด็กทุกคนต้องอ่านหนังสือ ในชั้นแรกเด็กจะเริ่มฝึกพลิกเปิดหนังสือก่อน ต่อมาจึงเริ่มฝึกดูและ
อ่านภาพ หรือท่องจำสิ่งที่เคยรู้มาก่อน พร้อมกับพลิกหน้าหนังสือไปด้วย สิ่งเหล่านี้เป็นการฝึก
ที่ดี และพฤติกรรมการอ่านของเด็กเช่นนี้ควรได้รับการสนับสนุน เพื่อฝึกการเขียนของลูก
พ่อแม่ต้องเตรียมอุปกรณ์ชนิดต่าง ๆ สำหรับการเขียนไว้ให้ลูก และควรจะจัดวางในที่ที่ลูก
สามารถหยิบมาใช้ได้สะดวก กระดาษที่ใช้เขียนควรจะมีขนาดและสีต่าง ๆ กันด้วย เพื่อให้เกิด
การสนใจให้ลูกอยากเขียนหนังสือยิ่งขึ้น

4. ควรเป็นรูปแบบที่ดี พ่อแม่ต้องเป็นตัวอย่างที่ดีสำหรับลูก เด็กต้องการที่จะเห็นพ่อแม่อ่านหนังสือในสภาพการณ์และจุดประสงค์ต่าง ๆ ดังนั้นพ่อแม่จึงควรตอบสนองความต้องการของเด็กโดยการอ่านหนังสือประเภทต่าง ๆ เช่น หนังสือพิมพ์ นิตยสาร ตำรากับข่าว

จากเอกสารดังกล่าวจะเห็นได้ว่า การเตรียมความพร้อมในการอ่านเป็นสิ่งจำเป็นและเป็นพื้นฐานของการศึกษาในระดับสูงขึ้นไป

จากการศึกษาเรื่องความพร้อมในการอ่าน องค์ประกอบของความพร้อมในการอ่าน และการเตรียมความพร้อมในการอ่านนั้นพบว่า มีความสำคัญโดยเฉพาะความพร้อมในการอ่าน จะประสบความสำเร็จได้ต้องยึดถือหลักว่า การเตรียมความพร้อมในการอ่านนี้ต้องเน้นกิจกรรมที่มุ่งปรับปรุงทักษะในด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน ความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่าง ๆ ตลอดจนวิธีสร้างเสริมความพร้อม

1.4.3 ประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่าน

วัยเด็กเป็นวัยที่สำคัญที่สุด เพราะเป็นวัยที่กำลังเจริญเติบโตทั้งด้านสมอง จิตใจ อารมณ์ ร่างกาย ดังนั้นวัยนี้จึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องได้รับการสนับสนุนและส่งเสริมให้มีความเจริญงอกงามทุกด้าน เพื่อจะได้เป็นสมาชิกที่ดีของสังคมและเป็นกำลังของชาติในอนาคต สำหรับการพัฒนาการด้านสติปัญญา อารมณ์ และจิตใจนั้น ก็เป็นพัฒนาการที่สำคัญยิ่งด้านหนึ่งไม่ควรมองข้าม ควรจะได้ช่วยกันส่งเสริมให้มาก ๆ ปัจจัยสำคัญที่มีส่วนช่วยส่งเสริมก็คือ การส่งเสริมให้เด็กได้รับประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่านที่เหมาะสมกับวัยและประสบการณ์ เพื่อเป็นการช่วยให้เด็กได้รับความเพลิดเพลินสนุกสนาน ทำให้เด็กได้เตรียมความพร้อมในการอ่าน

ประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่าน หมายถึงการที่นักเรียนได้รับกิจกรรมที่ส่งเสริมการอ่าน และได้รับประสบการณ์สภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการเตรียมความพร้อมในการอ่านภาษาไทย

สุชุม เฉลยทรัพย์ (2529 : 184) ได้ให้ความหมายของกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน หมายถึงงานที่เกื้อหนุนให้ครูหรือเข้าใจความจากตัวหนังสือ เป็นการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อมุ่งสนับสนุนทักษะต่าง ๆ ที่จะจูงใจให้เกิดความอยากหรืออยากเห็นอยากอ่านจนเกิดเป็นนิสัยรักการอ่าน

และนิสัยดังกล่าวจะทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจอันกว้างขวางอันจะส่งผลต่อการประสบผลสำเร็จ ในการดำรงชีวิตของบุคคลนั้น ๆ ซึ่งกิจกรรมต่าง ๆ อาจประกอบไปด้วย การเล่านิทาน การเล่าเรื่องหนังสือ การวิจารณ์หนังสือ การจัดนิทรรศการ การแสดงหุ่น การเล่นเกม การจัดตั้งชมรม การแสดงละคร การวาดภาพหรือระบายสี โดยกิจกรรมต่าง ๆ เหล่านี้จะต้อง สอดคล้องกับความสนใจ ความต้องการ เพศ วัย อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา ของแต่ละคน

★ ประสพการณ์และสภาพแวดล้อม หมายถึงการที่เด็กได้รับประสพการณ์และอยู่ใน สภาพแวดล้อมที่ช่วยให้เด็กเกิดความพร้อมในการอ่านภาษาไทย เป็นสิ่งที่ครูและผู้ปกครองสามารถ ปลูกฝังประสพการณ์และสภาพแวดล้อมได้ทั้งที่โรงเรียนและที่บ้าน เช่น การพาไปทัศนศึกษา การจัดมุมหนังสือ การซื้อหนังสือให้เป็นของขวัญ การเล่นเกมบทบาทสมมติ เป็นต้น

จากคำจำกัดความดังกล่าว สรุปได้ว่า ประสพการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่านเป็นสิ่งที่สามารถ จะช่วยให้เด็กเกิดการพัฒนาในด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะทางด้านภาษา เป็นสิ่งที่ครูและผู้ปกครอง สามารถจัดทำได้ทั้งที่โรงเรียนและที่บ้าน

1.5 การส่งเสริมประสพการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่าน

ความพร้อมในการอ่านของเด็กเป็นผลมาจากประสพการณ์ที่เด็กเคยได้รับการกระตุ้น จากกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการอ่านซึ่งเกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน จากสภาพแวดล้อมภายในบ้าน ล้วนแล้วแต่ส่งผลให้เกิดทักษะและความสนใจในการอ่าน (Harris and Smith, 1980 : 63) เด็กเล็กจะไม่สนใจสิ่งอื่นนอกจากสิ่งแวดล้อมตัวเด็กเท่านั้น เช่น บ้านและครอบครัวเป็นสิ่งแวดล้อม ที่เด็กนึกถึงและมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของเด็กมาก เป็นวัยที่ตั้งคำถามและพัฒนาการด้านเหตุผล ดังนั้นจึงควรจัดประสพการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่านที่เหมาะสมให้แก่เด็ก ปลูกฝังให้เด็กซาบซึ้งกับ หนังสือ จัดสิ่งแวดล้อมภายในบ้านให้สนับสนุนและเอื้อต่อความพร้อมในการอ่าน ดังนั้นผู้ปกครอง จึงเป็นบุคคลที่สำคัญในการจัดสิ่งแวดล้อมให้สนับสนุนกับความพร้อมในการอ่านและต้องมีบทบาท ในการส่งเสริมประสพการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่านควบคู่กันไป เพื่อที่จะทำให้เด็กประสบผลสำเร็จ ในการพัฒนาการอ่านของตนในอนาคต

ประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่านในการเตรียมความพร้อมในการอ่าน

1. เล่านิทาน มีภาพ อุปกรณ์อื่น ๆ หรือการแสดง เช่น เชคหุ่น ประกอบ
2. หายปัญหา เป็นข้อความหรือภาพ หรือการแสดง
3. สนทนา ชักถาม
4. ร้องเพลง และทำท่าประกอบ
5. อ่าน ท่องกลอน และทำท่าประกอบ
6. สาธิตใหญ่ และฝึกปฏิบัติ
7. ให้ออกเสียง แยกเสียงและจดจำ
8. ให้เล่นของเล่นหิ้งในร่มและกลางแจ้ง
9. ให้เล่นเกมต่าง ๆ และการละเล่นของไทย
10. ให้อ่านภาพและระบายสีด้วยสีชนิดต่าง ๆ เช่น สีเทียน สีน้ำ ดินสอสี

(ทูนสุช บุญสวัสดิ์. 2530 : 21)

1.6 * บทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่าน

ผู้ปกครองส่วนใหญ่คิดว่า การเรียนภาษาสำหรับเด็กก่อนวัยเรียนคือการออกเสียงเป็นคำ เป็นประโยค หรืออ่านและเขียนพยัญชนะ สระ การประสมคำ ถ้าหากเด็กคนใดสามารถท่องจำ ได้หมดผู้ปกครองก็จะภาคภูมิใจ ซึ่งความคิดนี้เป็นความคิดที่ไม่ถูกต้อง แท้จริงแล้วสิ่งเหล่านี้ จะทำให้เด็กรู้สึกเบื่อหน่ายต่อการเรียน เพราะข้ามขั้นตอนความสามารถบางประการที่จะช่วยให้เด็กพร้อมที่จะเรียนอ่านต่อไป เช่น การรู้จักความหมายของเสียง ความสามารถในการจำแนก ความแตกต่างของภาพ ความสามารถในการเข้าใจคำสั่ง แต่ถ้าผู้ปกครองรู้จักวิธีเตรียมความพร้อม การอ่านให้แก่เด็ก จะทำให้เด็กรู้สึกสนุกสนาน ได้รับความเพลิดเพลิน และจะทำให้เด็กประสบผลสำเร็จในการศึกษาระดับต่อไป

ประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่าน ควรจะเริ่มปลูกฝังให้แก่เด็กตั้งแต่วัยเด็ก และเริ่มจากที่บ้าน บุคคลแรกที่จะส่งเสริมประสบการณ์ในด้านนี้ก็คือพ่อแม่ของเด็กนั่นเอง เด็กปฐมวัยเริ่มมีความสนใจต่อการฟังนิทาน การฟังห่านองเสนาะ คำพูดคล้องจองต่าง ๆ กิจกรรมที่ควรทำ

ในช่วงวัยนี้ ได้แก่ การเล่านิทาน การอ่านหนังสือให้เด็กฟัง ซึ่งนอกจากสนองความต้องการของเด็กแล้ว ยังเป็นการสร้างความใกล้ชิดกับเด็กและช่วยให้เด็กนอนหลับง่ายขึ้น เมื่อเด็กโตขึ้นก็ควรสนับสนุนให้หนังสือส่วนตัว อาจจะซื้อหนังสือให้เป็นของขวัญหรือฝากให้เด็กเลือกซื้อหนังสือเอง ผู้ปกครองควรเป็นตัวอย่างที่ดีแก่เด็ก เช่น อ่านหนังสือเป็นประจำ สะสมหนังสือ มีทัศนคติที่ดีต่อหนังสือและห้องสมุด สันทนาการกับเด็ก ก็ชวกับหนังสือที่เขาสนใจ

(พูนศรี คัมภีรปกรณ์. 2526 : 76) นอกจากนั้นการจัดมุมหนังสือหรือห้องสมุดภายในบ้านก็เป็นสิ่งที่ควรทำอย่างยิ่ง เพราะการมีหนังสือมาก ๆ ผู้ใหญ่หยิบอ่านบ่อย ๆ ย่อมเป็นตัวอย่างที่ดีที่จะกระทำตามได้เป็นอย่างดี หรืออาจบอกให้เด็กอ่านหนังสือให้ฟังโดยให้รางวัลบ้าง บอกถึงหนังสือที่ดีที่เพิ่งจะซื้อหรือพูดถึงหนังสือต่าง ๆ อยู่บ่อย ๆ ถ้าในบ้านมี ปู่ ย่า ตา หรือ ยาย เล่าวรรณคดีเก่า ๆ หรือนิทานชาดกบ้าง วันหยุดราชการหรือนิทพิเศษ เช่น วันเด็ก วันครู วันขึ้นปีใหม่ ควรพาเด็กไปเลือกหนังสือที่เหมาะสมซึ่งดีกว่าไปซื้อของเล่นอื่น ๆ เพราะตามธรรมชาติเด็กที่เพิ่งหัดอ่านหนังสือ หรือเด็กที่กำลังอ่านหนังสือออก ย่อมอยากอ่านหนังสือที่ตนพอจะอ่านได้อยู่แล้ว บางครั้งการดูเพียงรูปภาพก็เป็นสิ่งที่เด็กพอใจแล้ว บางครั้งผู้ปกครองเข้าไปช่วยเหลือในการอ่านบ้าง เช่น อธิบายคำที่เด็กไม่เข้าใจ สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นการส่งเสริมประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับควรอ่านให้แก่เด็ก

★ จอห์นสัน (Johnson. 1979 : 63) ให้ความสำคัญของบ้านในฐานะที่เป็นสถาบันส่งเสริมความพร้อมในการอ่านในวัยเด็กได้เป็นอย่างดี ผู้ปกครองสามารถช่วยให้เด็กเป็นผู้ที่มีความพร้อมในการอ่าน รักการอ่าน ถ้าผู้ปกครองขาดการมีส่วนร่วมในการส่งเสริมความพร้อมในการอ่านของเด็ก จะทำให้เด็กในครอบครัวกลายเป็นเด็กที่มีสภาพการอ่านที่ด้อยกว่าเด็กอื่น ๆ แนวทางการส่งเสริมประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่านมีดังนี้

1. สนับสนุนให้เด็กมีการอ่านในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง แสดงความสนใจในสิ่งที่เด็กอ่าน
2. จัดหาวัสดุเกี่ยวกับการอ่าน โดยการจัดซื้อหรือยืมจากห้องสมุดที่ใกล้บ้าน
3. พาเด็กไปที่ห้องสมุดในท้องถิ่นที่ใกล้เคียง และให้เด็กมีส่วนร่วมในการยืมหนังสือ
4. มีส่วนร่วมในการอ่านกับเด็กทุกครั้งเท่าที่จะเป็นไปได้ เช่น อ่านเรื่องราวต่าง ๆ จากหนังสือพิมพ์หรือวารสาร หรืออ่านคำประพันธ์ที่ง่าย ๆ ให้ฟัง เป็นต้น

จูดี (Judy. 1980 : 185) ได้กล่าวถึงบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่านไว้ว่า ผู้ปกครองจะต้องจัดรายการเกี่ยวกับการอ่านภายในบ้าน เพื่อช่วยให้เด็กได้พบกับหนังสือให้มากที่สุด โดยอาจจะจัดชั่วโมงการเล่านิทานก่อนนอน หรือมีเวลาสำหรับเล่าเรื่องให้เด็กฟังในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งตามความเหมาะสม ผู้ปกครองจะต้องรับฟังและตอบสนองความคิดหรือคำพูดของเด็ก การได้นั่งอ่านหนังสือร่วมกับเด็ก หรืออ่านให้เด็กฟังพร้อมกับพูดคุยเรื่องที่ได้อ่านร่วมกันอย่างสนุกสนานนั้นเป็นการปฏิบัติในการส่งเสริมการอ่านที่สำคัญและมีคุณค่าต่อเด็ก

พิกุล ประเสริฐศรี ได้เสนอวิธีการที่จะเตรียมบุตรหลานสำหรับความพร้อมในการอ่าน ในฐานะที่เป็นพ่อแม่ควรทำอะไรบ้างเพื่อการอ่านของเด็ก โดยเสนอแนะเป็นแนวทางที่ผู้ปกครองหรือพ่อแม่ควรได้ปฏิบัติดังต่อไปนี้ (พิกุล ประเสริฐศรี. 2529 : 122 - 126, 132)

1. พูดคุยกับเด็ก ผู้ปกครองควรฟังและพูดคุยกับเด็กทุกเวลาและทุกสถานที่ที่มีโอกาสจะทำได้ นับว่าเป็นขั้นตอนแรกที่สำคัญมากของการเตรียมความพร้อมในการอ่าน
2. เล่นเกมกันภายในครอบครัว โดยเลือกเกมที่เหมาะสมกับเด็ก เช่น เกมต่อตัวอักษร เกมผลัดกันบอกชื่อสัตว์ ต้นไม้ อาหาร เป็นต้น
3. อ่านหนังสือให้เด็กฟัง ควรจะอ่านให้เด็กฟังทุก ๆ วัน แล้วเพิ่มเวลาในการอ่านขึ้นไปเรื่อย ๆ จนกระทั่งถึง 15 นาทีต่อวัน
4. ให้เด็กอ่านหนังสือเอง
5. ให้หนังสือเป็นของขวัญเพื่อที่เด็กจะได้สะสมเป็นห้องสมุดส่วนตัว
6. บอกรับวารสารสำหรับเด็กหรือวารสารที่มีภาคพิเศษสำหรับเด็ก
7. ให้เด็กหัดเขียนเส้นหรือตัวอักษรหรือขีดเขียน วาดรูปตามอิสระของเด็ก
8. เมื่อได้อ่านบทความหรือหนังสือที่น่าสนใจ ควรเล่าให้เด็กฟังบ้าง

จากการศึกษาเรื่องประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่าน การส่งเสริมประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่าน บทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่าน พบว่าเป็นสิ่งจำเป็นที่ผู้ปกครองควรให้การส่งเสริมในการจัดประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่าน เพื่อเตรียมความพร้อมให้แก่เด็ก จะทำให้เด็กรู้สึกสนุกสนานได้รับความเพลิดเพลิน มิใช่เป็นการสอนหนังสือให้แก่เด็ก ผู้ปกครองจึงควรปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่านอยู่เสมอ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า

21 งานวิจัยในต่างประเทศ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพร้อมในการอ่านและประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่านที่นักเรียนได้รับจากที่บ้านมีดังนี้คือ

ธอมป์สัน (Thompson. 1981 : 1079 - A - 1080 - A) ได้ศึกษาบทบาทของผู้ปกครองในการพัฒนาการอ่านของเด็กตามการรับรู้และความต้องการของผู้ปกครองโดยศึกษาจากผู้ปกครองของนักเรียนชั้นอนุบาล นักเรียนเกรด 1 เกรด 2 และเกรด 3 จำนวน 192 คน จากการศึกษา พบว่า ผู้ปกครองต่างรับรู้ว่าจะมีส่วนที่จะช่วยให้เด็กมีการพัฒนาการอ่านยิ่งขึ้น ผู้ปกครองส่วนมากจะปฏิบัติตนโดยการฟังเด็กอ่านมากกว่าที่จะอ่านออกเสียงให้เด็กฟัง ทั้ง ๆ ที่การอ่านออกเสียงให้เด็กฟังนั้นเป็นวิธีการที่สำคัญในการพัฒนาการอ่านของเด็ก ผู้ปกครองเชื่อว่าตนเองมีอิทธิพลต่อการอ่านของเด็ก แต่ก็ยังเชื่อว่ามีอิทธิพลน้อยกว่าทางโรงเรียน โดยเฉพาะครูผู้สอน นอกจากนี้ผู้ปกครองมีความต้องการข่าวสารข้อมูลที่จะช่วยในการพัฒนาการอ่านของเด็ก เพื่อที่จะพัฒนาการอ่านของเด็กได้ดียิ่งขึ้น

ลาร์สัน (Larson. 1979 : 6532 - A - 6533 - A) ได้ศึกษาองค์ประกอบบางประการจากผู้ปกครองและครูที่มีผลกระทบต่ออ่านของนักเรียนอนุบาล โดยศึกษาจากผู้ปกครองเด็กนักเรียนชั้นอนุบาล 112 คน ครู 19 คน จากโรงเรียนอนุบาลของเอกชนของเมืองฮันส์วิลล์ รัฐโอคลาโฮมา จากการศึกษาพบว่า

1. ผู้ปกครองทั้งหมดมีความต้องการให้ครูมีบทบาทสำคัญเกี่ยวกับความพร้อมในการอ่าน แต่อีกส่วนหนึ่งเห็นว่าควรร่วมมือกัน
2. การจัดการประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่านควรเริ่มในระดับอนุบาล เมื่อเด็กมีความพร้อม ควรมีการสอนรูปร่างลักษณะของตัวอักษร การอ่านออกเสียง การเรียนรู้การอ่าน จะต้องมีความรู้ไปกับการจัดการประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่านที่สนุกสนานและเพลิดเพลิน ผู้ปกครองจะต้องเห็นคุณค่าของการพัฒนาความสนใจและความอยากรู้อยากเห็นในการอ่านหนังสือของเด็กโดยศึกษาจากหนังสือ หรือสื่อประเภทต่าง ๆ เพราะผู้ปกครองมีส่วนสำคัญในการส่งเสริมประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่านมากกว่าครู

ลี (Lee. 1985 : 2051 - A) ได้ศึกษาองค์ประกอบบางประการของสภาพแวดล้อมภายในบ้านที่สนับสนุนให้เด็กในวัยเรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการอ่าน โดยศึกษาจากนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านที่สูงกว่าระดับคะแนนเฉลี่ยกับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านอยู่ในระดับคะแนนเฉลี่ย กลุ่มละ 27 คน รวม 54 คน และศึกษาจากผู้ปกครองของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม จากการศึกษาพบว่า รูปแบบของการปฏิสัมพันธ์ทางภาษากับโครงสร้างทางภาษามีความสัมพันธ์ในทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ในการอ่าน ผู้ปกครองของนักเรียนกลุ่มสูงรายงานว่า ใ้ค้อ่านหนังสือให้บุตรหลานฟัง และใ้ค้จัดหาหนังสือหรือวัสดุการอ่านอื่น ๆ พร้อมกับจัดกิจกรรมทางการศึกษา กิจกรรมทางภาษาใ้แก่เด็ก ผู้ปกครองกลุ่มนี้ยังชอบที่จะพูดเกี่ยวกับกิจกรรมที่ใ้ค้จัด หังยังอ่านหนังสือในเวลาว่าง และดูโทรทัศน์ไม่มากนัก ซึ่งบทบาทเหล่านี้ผู้ปกครองของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านสูงกว่าระดับเฉลี่ยใ้ปฏิบัติมากกว่าผู้ปกครองของเด็กนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านอยู่ในระดับคะแนนเฉลี่ย

ฟิตซ์แพทริก (Fitzpatrick. 1982 : 50 - 53) ได้ศึกษาพบว่า การดูทีวีมีความสัมพันธ์กับสัมฤทธิ์ผลทางด้านการอ่านของนักเรียนชั้นประถมปีที่ 1 ถึงปีที่ 3 การดูทีวีบางประเภทใ้ใช้เวลาไม่เกิน 10 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ มีความสัมพันธ์กับสัมฤทธิ์ผลทางด้านการอ่านของเด็ก แต่ถ้จำนวนชั่วโมงที่ดูทีวีมากกว่านี้ ความสัมพันธ์จะเป็นไปทางลบ ดังนั้นพ่อแม่จึงควรจำกัดเวลาดูทีวีและเลือกรายการทีวีที่มีประโยชน์ต่อเด็ก เพื่อให้การดูทีวีใ้ประโยชน์แก่เด็กมากที่สุด

งานวิจัยในประเทศ

สหัชชา ชินสมบูรณ์ (2527 : 76 - 88) ได้ศึกษากับเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาขาน้ำทิพย์ จากการศึกษาครั้งนี้พบว่า สภาพครอบครัวมีความสัมพันธ์กับการอ่านของนักเรียนตามตัวแปรคือ อาชีพ รายใ้ การศึกษาของผู้ปกครอง ครอบครัวจึงมีอิทธิพลและบทบาทต่อการอ่านของเด็ก ผู้ปกครองที่มีอาชีพใ้ใช้วิชาชีพมีกิจกรรมส่งเสริมการอ่านใ้แก่เด็กมากกว่าผู้ปกครองอาชีพค้าขายและรับจ้าง

ทวี สุรเมธี (2521 : 57 - 62) ได้ทำการศึกษาความพร้อมในการอ่านของเด็กก่อนวัยเรียนที่มีสภาพครอบครัวแตกต่างกันในค่านาซีพและระดับการศึกษาของหัวหน้าครอบครัว จำนวนพี่น้อง ลำดับการเกิดของเด็ก รายได้ การใช้สื่อมวลชน และถิ่นที่ตั้งของครอบครัว กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กก่อนวัยเรียนประถมศึกษาในจังหวัดชุมพร ซึ่งมีอายุครบเกณฑ์บังคับตามพระราชบัญญัติประถมศึกษาในปีการศึกษา 2521 จำนวน 382 คน เลือกมาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ตามจำนวนประชากรแต่ละอำเภอ ผลการวิจัยพบว่า เด็กก่อนวัยเรียนที่มีสภาพครอบครัวแตกต่างกันในด้านที่กล่าวมาแล้ว มีความพร้อมในการอ่านแตกต่างกัน

วิชา วิมลนอม (2530 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาบทบาทและทัศนคติของผู้ปกครองในการส่งเสริมการอ่านกับนิสัยรักการอ่านของนักเรียนชั้นอนุบาล พบว่า บทบาทและทัศนคติในการส่งเสริมการอ่านของผู้ปกครองนักเรียนชั้นอนุบาลที่มีนิสัยรักการอ่านมากและมีนิสัยรักการอ่านน้อย แตกต่างกัน และบทบาทที่ผู้ปกครองปฏิบัติอยู่ในระดับมากคืออ่านหนังสือให้บุตรหลานฟัง

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือนักเรียนอนุบาลชั้นปีที่ 2 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2534 ของโรงเรียนอนุบาลในกรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร จำนวน 4 โรงเรียน

กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนอนุบาลชั้นปีที่ 2 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2534 ของโรงเรียนอนุบาลในกรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่ได้จากการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จำนวน 2 โรงเรียน คือ โรงเรียนอนุบาลวัดปิ่นนาถและโรงเรียนอนุบาลสามเสน โดยทำการสุ่มห้องเรียนเป็นหน่วยตัวอย่าง โรงเรียนละ 3 ห้องเรียน ซึ่งจะได้นักเรียนในกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 6 ห้องเรียน รวมนักเรียนจำนวน 207 คน และดำเนินการดังนี้

1. สัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างโดยใช้แบบสอบถามซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น แล้วบันทึกคะแนนที่ได้จากการสัมภาษณ์ของแต่ละคน
2. นำคะแนนที่ได้จากการสัมภาษณ์ของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละโรงเรียนมาจัดเรียงลำดับจากคะแนนสูงถึงคะแนนต่ำสุด แล้วแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม โดยให้นักเรียนที่ได้คะแนนอยู่ในช่วง

25% ของคะแนนสูงสุดลงมาของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละโรงเรียน เป็นกลุ่มซึ่งได้รับประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่านมาก และให้นักเรียนที่ได้คะแนนอยู่ในช่วง 25% ของคะแนนค่าสุ่มขึ้นไปของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละโรงเรียน เป็นกลุ่มซึ่งได้รับประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่านน้อย

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือแบบทดสอบและแบบสอบถาม มีดังนี้

1. แบบทดสอบวัดความพร้อมทางภาษา ใช้แบบทดสอบวัดความพร้อมทางภาษา ของ อรุณี เหลืองศิริ (อรุณี เหลืองศิริ. 2533 : 125 - 151) ซึ่งแบบทดสอบนี้มีความเชื่อมั่นอยู่ในระดับที่ .75

2. แบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อสอบถามเกี่ยวกับ การได้รับประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่านของนักเรียนอนุบาลชั้นปีที่ 2. โดยผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามด้วยวิธีการดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาการของความพร้อมในการอ่านภาษาไทย

2.2 ศึกษาเอกสารและคำรา เกี่ยวกับประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่านที่นักเรียน

อนุบาลควรจะได้รับ

2.3 นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้วไปให้ผู้ควบคุมปริญญาโทและผู้เชี่ยวชาญ

3 ท่าน ตรวจสอบ ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์เกษร เจริญรักษ์ รองศาสตราจารย์เฉลียว พันธุ์ศึกษา และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เขาวพา เคชะคุปต์ เพื่อตรวจสอบความครอบคลุมของเนื้อหา สำนวนภาษา ความชัดเจนของคำถาม และความเหมาะสมในการใช้ถ้อยคำ

2.4 นำแบบสอบถามที่ผู้ควบคุมปริญญาโทและผู้เชี่ยวชาญแก้ไขแล้วทดลองใช้กับนักเรียนอนุบาลชั้นปีที่ 2 ที่มีใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 20 คน

2.5 นำแบบสอบถามที่ทดลองใช้กับนักเรียนอนุบาลแล้วมาพิจารณาแก้ไขปรับปรุงอีกครั้งหนึ่ง จึงนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

3. ลักษณะแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับกิจกรรมที่ส่งเสริมความพร้อมในการอ่านภาษาไทย ที่นักเรียนได้รับจากที่บ้าน จัดทำเป็นมาตราส่วนประเมินค่า 4 ระดับ คือ มาก ปานกลาง น้อย

และไม่เคยได้รับเลย โดยกำหนดความถี่ของกิจกรรมส่งเสริมการอ่านที่ได้รับเป็นจำนวนครั้ง มี 4 ตัวเลือก ดังนี้

ตัวเลือกที่ 1	อยู่ในระดับ มาก
ตัวเลือกที่ 2	อยู่ในระดับ ปานกลาง
ตัวเลือกที่ 3	อยู่ในระดับ น้อย
ตัวเลือกที่ 4	อยู่ในระดับ ไม่เคยได้รับเลย

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับประสบการณ์และสภาพแวดล้อมที่มีผลต่อการเตรียมความพร้อมในการอ่านภาษาไทยที่เด็กได้รับจากที่บ้าน จัดทำเป็น 2 ตัวเลือก เพื่อให้เลือกตอบ เนื่องจากนักเรียนอนุบาลยังไม่สามารถอ่านแบบสอบถามได้ด้วยตนเอง ผู้วิจัยจึงใช้วิธีสัมภาษณ์นักเรียนด้วยตนเอง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษานี้ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยดำเนินการตามลำดับดังนี้

1. ผู้วิจัยนำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยถึงผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลวัดปรีณายกและโรงเรียนอนุบาลสามเสน เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการสัมภาษณ์นักเรียนอนุบาล
2. นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปสัมภาษณ์นักเรียนในกลุ่มตัวอย่างเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการได้รับประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่านของนักเรียนอนุบาลชั้นปีที่ 2 และเพื่อที่จะแบ่งแยกนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มซึ่งได้รับประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่านมาก และกลุ่มซึ่งได้รับประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่านน้อย
3. นำแบบทดสอบวัดความพร้อมทางภาษาไปทดสอบนักเรียนอนุบาลในกลุ่มตัวอย่าง ทั้ง 2 กลุ่ม เพื่อวัดความพร้อมในการอ่านภาษาไทย

~~การจัดกระทำข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล~~

1. ตรวจให้คะแนนคำตอบในแบบสอบถามตอนที่ 1 ที่เป็นมาตราส่วนประเมินค่า โดยให้นำน้ำหนักคะแนนจากความถี่ของกิจกรรมส่งเสริมการอ่านที่ได้รับจากที่บ้าน ซึ่งเป็นจำนวนครั้ง มี 4 ตัวเลือก คือ

ตัวเลือกที่ 1	อยู่ในระดับ	มาก	ให้	3	คะแนน
ตัวเลือกที่ 2	อยู่ในระดับ	ปานกลาง	ให้	2	คะแนน
ตัวเลือกที่ 3	อยู่ในระดับ	น้อย	ให้	1	คะแนน
ตัวเลือกที่ 4	อยู่ในระดับ	ไม่เคยได้รับเลย	ให้	0	คะแนน

2. คำตอบจากแบบสอบถามที่เป็นแบบเลือกตอบ ใช้วิธีกำหนดคะแนนดังนี้

คำตอบจากข้อ ก (มี , เคย)	ให้	1	คะแนน
คำตอบจากข้อ ข (ไม่มี , ไม่เคย)	ให้	0	คะแนน

3. รวมคะแนนจากคำตอบในแบบสอบถามตอนที่ 1 และตอนที่ 2 ของนักเรียนแต่ละคน

4. นำคะแนนทั้งหมดที่นักเรียนแต่ละคนได้รับ โดยแยกคะแนนของนักเรียนแต่ละโรงเรียน มาเรียงลำดับจากคะแนนสูงสุดถึงคะแนนต่ำสุด คะแนนสูงสุดของนักเรียนโรงเรียนอนุบาลวัดปรีดิญาณ คือ 24 คะแนน และต่ำสุด 3 คะแนน คะแนนของนักเรียนโรงเรียนอนุบาลสามเสน คะแนนสูงสุดคือ 23 คะแนน และต่ำสุด 3 คะแนน แล้วให้ 25% ของลำดับคะแนนสูงสุดลงมาคือ ตั้งแต่ลำดับคะแนนที่ 24 - 16 ของคะแนนนักเรียนโรงเรียนวัดปรีดิญาณมีจำนวน 26 คน และคะแนนของนักเรียนโรงเรียนอนุบาลสามเสน ตั้งแต่ลำดับคะแนนที่ 23 - 14 จำนวน 25 คน เป็นกลุ่มซึ่งได้รับประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่านมาก และให้ 25% ของลำดับคะแนนต่ำสุดขึ้นไปคือตั้งแต่ลำดับคะแนนที่ 3 - 8 ของนักเรียนทั้ง 2 โรงเรียนจะมีจำนวน 26 คน และจำนวน 25 คนตามลำดับ เป็นกลุ่มซึ่งได้รับประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่านน้อย

5. ตรวจแบบทดสอบวัดความพร้อมทางภาษา

6. เปรียบเทียบความแตกต่างของความพร้อมในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนซึ่งได้รับประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่านมากและนักเรียนซึ่งได้รับประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่านน้อย

โดยใช้ Z - test

7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

7.1 การหาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) โดยคำนวณจากสูตร

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{n} \quad (\text{ชูศรี วงศ์รัตน์. 2530 : 40})$$

เมื่อ \bar{x} แทนคะแนนเฉลี่ย $\sum x$ แทนผลรวมของคะแนน

n แทนจำนวนนักเรียน

7.2 การหาค่าความแปรปรวน (Variance) โดยคำนวณจากสูตร

$$s^2 = \frac{n\sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)} \quad (\text{ชูศรี วงศ์รัตน์. 2530 : 75})$$

เมื่อ s^2 แทนความแปรปรวน $\sum x$ แทนผลรวมของคะแนนทั้งหมด $\sum x^2$ แทนผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

n แทนจำนวนนักเรียน

7.3 เปรียบเทียบความแตกต่างของความพร้อมในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนอนุบาล
ซึ่งได้รับประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่านมากและนักเรียนซึ่งได้รับประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับ
การอ่านน้อย โดยใช้ Z - test

$$Z = \frac{\bar{x}_1 - \bar{x}_2}{\sqrt{\frac{s_1^2}{n_1} + \frac{s_2^2}{n_2}}} \quad (\text{ชูศรี วงศ์รัตน์. 2530 : 176})$$

เมื่อ \bar{x}_1, \bar{x}_2 แทนคะแนนเฉลี่ยของแต่ละกลุ่ม s_1^2, s_2^2 แทนความแปรปรวนของคะแนนในแต่ละกลุ่ม n_1, n_2 แทนจำนวนนักเรียนในแต่ละกลุ่ม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลในระบบของตารางและการบรรยายตามลำดับดังนี้

1. การเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความพร้อมในการอ่านภาษาไทย ของกลุ่มซึ่งได้รับประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่านมากและกลุ่มซึ่งได้รับประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่านน้อย จำแนกตามองค์ประกอบทั้ง 5 ด้าน คือ ความสามารถในการจำแนกภาพ ความสามารถในการจำแนกเสียง ความสามารถในการรู้คำศัพท์ ความเข้าใจในการฟัง และ ความสามารถในการรู้ความสัมพันธ์ระหว่างภาพกับสัญลักษณ์

2. การเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความพร้อมในการอ่านภาษาไทย ของกลุ่มซึ่งได้รับประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่านมากและกลุ่มซึ่งได้รับประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่านน้อย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความพร้อมในการอ่านภาษาไทย ของกลุ่มซึ่งได้รับประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่านมากและกลุ่มซึ่งได้รับประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่านน้อย จำแนกตามองค์ประกอบทั้ง 5 ด้าน คือ ความสามารถในการจำแนกภาพ ความสามารถในการจำแนกเสียง ความสามารถในการรู้คำศัพท์ ความเข้าใจในการฟัง และความสามารถในการรู้ความสัมพันธ์ระหว่างภาพกับสัญลักษณ์ ดังปรากฏในตาราง 1

ตาราง 1 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความพร้อมในการอ่านภาษาไทยของกลุ่ม
ซึ่งได้รับประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่านมากและกลุ่มซึ่งได้รับประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่านน้อย
จำแนกตามองค์ประกอบทั้ง 5 ด้าน คือ ความสามารถในการจำแนกภาพ ความสามารถ
ในการจำแนกเสียง ความสามารถในการรู้คำศัพท์ ความเข้าใจในการฟัง และความสามารถ
ในการรู้ความสัมพันธ์ระหว่างภาพกับสัญลักษณ์

องค์ประกอบของ ความพร้อมในการอ่าน	กลุ่มซึ่งได้รับประสบการณ์ ที่สัมพันธ์กับ การอ่านมาก (n = 51)		กลุ่มซึ่งได้รับประสบการณ์ ที่สัมพันธ์กับ การอ่านน้อย (n = 51)		Z
	\bar{X}	S ²	\bar{X}	S ²	
1. ความสามารถ ในการจำแนกภาพ	3.745	0.794	3.163	1.138	2.990**
2. ความสามารถ ในการจำแนกเสียง	3.941	0.336	3.340	0.555	4.546**
3. ความสามารถ ในการรู้คำศัพท์	4.540	0.335	3.820	0.355	6.188**
4. ความเข้าใจในการฟัง	3.922	0.514	3.360	0.724	3.607**
5. ความสามารถในการรู้ ความสัมพันธ์ระหว่าง ภาพกับสัญลักษณ์	3.843	0.734	2.440	0.904	7.827**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 1 แสดงว่า กลุ่มซึ่งได้รับประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่านมากมีคะแนน ความพร้อมในการอ่านภาษาไทยในค่านองค์ประกอบทั้ง 5 คือ ความสามารถในการจำแนกภาพ ความสามารถในการจำแนกเสียง ความสามารถในการรู้คำศัพท์ ความเข้าใจในการฟัง และความสามารถในการรู้ความสัมพันธ์ระหว่างภาพกับสัญลักษณ์สูงกว่ากลุ่มซึ่งได้รับประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่านน้อยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ นักเรียนอนุบาลซึ่งได้รับ ประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่านมากมีความพร้อมในการอ่านภาษาไทยในองค์ประกอบทั้ง 5 สูงกว่านักเรียนอนุบาลซึ่งได้รับประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่านน้อย

2. การเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความพร้อมในการอ่านภาษาไทย ของกลุ่มซึ่งได้รับประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่านมากกับกลุ่มซึ่งได้รับประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับ การอ่านน้อย ดังปรากฏในตาราง 2

ตาราง 2 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความพร้อมในการอ่านภาษาไทยของ กลุ่มซึ่งได้รับประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่านมากกับกลุ่มซึ่งได้รับประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่านน้อย

ประสบการณ์ ที่สัมพันธ์กับการอ่าน	ค่าคะแนน	คะแนนเฉลี่ย (\bar{X})	ความแปรปรวน (S^2)	Z
กลุ่มที่ได้รับระดับมาก		20.000	4.318	8.504**
กลุ่มที่ได้รับระดับน้อย		16.060	6.631	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 2 แสดงว่า คะแนนเฉลี่ยความพร้อมในการอ่านภาษาไทยของนักเรียน
ซึ่งได้รับประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่านมากกว่านักเรียนกลุ่มซึ่งได้รับประสบการณ์ที่สัมพันธ์
กับการอ่านน้อยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ว่านักเรียนอนุบาล
ซึ่งได้รับประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่านมากจะมีความพร้อมในการอ่านภาษาไทยสูงกว่านักเรียน
อนุบาลซึ่งได้รับประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่านน้อย

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

* ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อเปรียบเทียบความพร้อมในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนอนุบาลซึ่งได้รับประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่านมากและได้รับประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่านน้อย

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2534 ของโรงเรียนอนุบาลในกรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร จำนวน 4 โรงเรียน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนอนุบาลชั้นปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2534 ของโรงเรียนอนุบาลในกรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ที่ได้จากการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จำนวน 2 โรงเรียน คือ โรงเรียนอนุบาลวัดปรีดิยาศ และโรงเรียนอนุบาลสามเสน โดยทำการสุ่มห้องเรียนเป็นหน่วยตัวอย่าง โรงเรียนละ 3 ห้องเรียน ซึ่งจะได้นักเรียนในกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 6 ห้องเรียน จำนวน 207 คน แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มซึ่งได้รับประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่านมากและกลุ่มซึ่งได้รับประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่านน้อย ใช้วิธีแบ่งโดย นำคะแนนของนักเรียนที่ได้จากแบบสอบถามของแต่ละโรงเรียนเรียงลำดับคะแนนจากคะแนนสูงที่สุดลงมาถึงคะแนนต่ำสุด แล้วให้ 25% ของลำดับคะแนนสูงที่สุดลงมาเป็นกลุ่มนักเรียน

ซึ่งได้รับประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่านมาก จำนวน 51 คน และให้ 25% ของลำดับคะแนนต่ำสุด
ขึ้นไปเป็นกลุ่มซึ่งได้รับประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่านน้อย จำนวน 51 คน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

3.1 แบบทดสอบวัดความพร้อมทางภาษาของ อรุณี เหลืองศิริพิญ ซึ่งเป็นแบบทดสอบ
ที่มีค่าความเชื่อมั่นอยู่ในระดับ .75

3.2 แบบสอบถามเกี่ยวกับประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่านซึ่งนักเรียนได้รับจาก
ทางบ้าน แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับกิจกรรมที่ส่งเสริมความพร้อมในการอ่าน
ภาษาไทย จัดทำเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ คือ มาก ปานกลาง น้อย และไม่เคยได้รับเลย

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับประสบการณ์และสภาพแวดล้อมที่มีผลต่อ
การเตรียมความพร้อมในการอ่านภาษาไทย จัดทำเป็น 2 ตัวเลือก ให้เลือกตอบ

แบบสอบถามนี้หาความเที่ยงตรงโดยให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจ แล้นำไปทดลองใช้
จากนั้นนำมาพิจารณาแก้ไขปรับปรุงก่อนการเก็บข้อมูลจริง

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยดำเนินการตามลำดับดังนี้

4.1 ผู้วิจัยนำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยถึงผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลวัดปรีชาฯ
และโรงเรียนอนุบาลสามเสน เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการสัมภาษณ์นักเรียนด้วยตนเอง

4.2 ผู้วิจัยนำแบบทดสอบวัดความพร้อมทางภาษาไปทดสอบนักเรียนอนุบาล
ในกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม คือ กลุ่มซึ่งได้รับประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่านมากและกลุ่มซึ่งได้รับ
ประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่านน้อย โดยใช้เวลาทดสอบกลุ่มละประมาณ 40 นาที

4.3 นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบมาวิเคราะห์ตามวิธีการทางสถิติ

* 5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

5.1 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการได้รับประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่าน เพื่อแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มซึ่งได้รับประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่านมากและกลุ่มซึ่งได้รับประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่านน้อย

5.2 เปรียบเทียบความแตกต่างของความพร้อมในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนอนุบาลซึ่งได้รับประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่านมากและได้รับประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่านน้อย โดยใช้ Z - test

* สรุปผลจากการศึกษาค้นคว้า

นักเรียนซึ่งได้รับประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่านมาก มีความพร้อมในการอ่านภาษาไทย สูงกว่านักเรียนซึ่งได้รับประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่านน้อยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* อภิปรายผล

ผลการวิจัยครั้งนี้ได้แสดงให้เห็นถึงความแตกต่างของความพร้อมในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนอนุบาลซึ่งได้รับประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่านมากและได้รับประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่านน้อย ซึ่งผู้วิจัยจะอภิปรายผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้คือ

1. จากการศึกษาการเปรียบเทียบความพร้อมในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนอนุบาลซึ่งได้รับประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่านมากและได้รับประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่านน้อย จำแนกตามองค์ประกอบทั้ง 5 พบว่า นักเรียนซึ่งได้รับการจัดประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่านมาก มีความพร้อมในการอ่านภาษาไทยจำแนกตามองค์ประกอบทั้ง 5 ด้าน คือ ความสามารถในการจำแนกภาพ จำแนกเสียง การรู้คำศัพท์ ความเข้าใจในการฟัง และการรู้ความสัมพันธ์ระหว่างภาพกับสัญลักษณ์ สูงกว่านักเรียนซึ่งได้รับการจัดประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่านน้อย โดยเฉพาะทางด้านความสามารถในการรู้ความสัมพันธ์ระหว่างภาพกับสัญลักษณ์จะมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ส่วนรองลงมาคือ

การรู้คำศัพท์ แสดงว่าการที่นักเรียนได้รับประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่าน จะทำให้นักเรียนได้รับการเตรียมความพร้อมในการอ่าน ซึ่งความสามารถในการหาความสัมพันธ์ระหว่างภาพกับสัญลักษณ์และความสามารถในการรู้คำศัพท์ เป็นไปตามหลักของการเตรียมความพร้อมในการอ่านของ ประเทิน มหาพันธ์ (2530 : 90 - 117) ที่กล่าวว่า การที่เด็กได้รับการฝึกทักษะในการโยง ความหมายกับสัญลักษณ์ที่เป็นตัวอักษรเข้าด้วยกันและการ เรียงรู้คำศัพท์จะเป็นทักษะเบื้องต้นและ ช่วยให้เด็กมีความพร้อมในการอ่านมากขึ้น

2. จากการศึกษาการเปรียบเทียบความพร้อมในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนอนุบาล ซึ่งได้รับประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่านมากและนักเรียนอนุบาลซึ่งได้รับประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่านน้อย พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับผลวิจัยของ วิชา วิมลถนอม (2530) และ สหัตถยา ชินสมบูรณ์ (2520) ในเรื่องเกี่ยวกับบทบาทของผู้ปกครองที่มีอิทธิพลต่อการอ่านของเด็ก จึงกล่าวได้ว่า การที่เด็กได้รับประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่าน เป็นวิธีที่จะส่งเสริมให้เด็กได้รับการเตรียมความพร้อมในการอ่านซึ่งเป็นสิ่งจำเป็น เพราะการอ่านเป็นพื้นฐานสำคัญอย่างยิ่งในการศึกษาทุกสาขาวิชา และบุคคลแรกที่จะช่วยส่งเสริมประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่านก็คือพ่อแม่ของเด็ก (นิศยา ประพฤติกิจ. 2531 : 40)

การที่เด็กได้รับประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่านมาก ซึ่งประกอบด้วยกิจกรรมหลายอย่าง เช่น การฟังนิทาน การฟังเรื่องราวจากภาพ การฟังผู้ปกครองอ่านหนังสือ การสนทนาเรื่องราวที่ได้จากหนังสือ การได้รับคำแนะนำรายการที่น่าสนใจสำหรับเด็ก การเล่นเกม รวมถึงประสบการณ์และสภาพแวดล้อมที่เด็กได้คุ้นเคย การมีมุมหนังสือภายในบ้าน การไปทัศนศึกษา สิ่งเหล่านี้เป็นการเตรียมความพร้อมในการอ่านให้เด็กได้เป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับผลวิจัยของ คาร์นีย์ (Carney. 1985 : 70 - 75) ที่พบว่า การที่เด็กมีสภาพแวดล้อมในบ้านที่ดี มีคนอ่านหนังสือให้ฟังเป็นประจำ มีหนังสือหรือสิ่งพิมพ์ให้ถูกอ่านอยู่เสมอ เมื่อเวลาฟังนิทานชอบที่จะซักถาม และโต้ตอบกับพ่อแม่ เกี่ยวกับรูปภาพและเรื่องราวที่กำลังฟัง จะช่วยเตรียมความพร้อมในการอ่าน และทำให้เด็กสามารถอ่านได้เร็ว (Early Readers)

สรุปได้ว่า การที่เด็กได้รับประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่าน เป็นวิธีการที่สามารถช่วยเตรียมความพร้อมในการอ่านให้แก่เด็ก กิจกรรมต่าง ๆ และประสบการณ์ที่เด็กได้รับช่วยให้เด็กพัฒนาความสามารถในการจำแนกภาพ จำแนกเสียง การรู้คำศัพท์ ความเข้าใจในการฟัง และการเรียนรู้ความสัมพันธ์ระหว่างภาพกับสัญลักษณ์ นอกจากนี้จะทำให้เด็กได้เตรียมความพร้อมในการอ่านซึ่งจะช่วยในการศึกษาระดับต่อไป

* ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะต่อผู้บริหารสถานศึกษา

1.1 ผู้บริหารสถานศึกษาควรจัดทำเอกสารประชาสัมพันธ์ให้เห็นถึงความสำคัญของประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่านให้แก่ผู้ปกครอง เพื่อเป็นแนวทางในการจัดประสบการณ์ความพร้อมของการอ่านให้แก่เด็ก

1.2 ผู้บริหารสถานศึกษาควรสนับสนุนให้งบประมาณในการจัดหาหนังสือเด็กไว้ที่มุมหนังสือในห้องเรียนหรือในห้องสมุด ให้มีจำนวนมากขึ้นและใหม่อยู่เสมอ และส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่านต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ

2. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ปกครองที่มีบุตรหลานในชั้นอนุบาล

2.1 ผู้ปกครองควรมีการส่งเสริมประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่านให้แก่เด็กอย่างสม่ำเสมอ เช่น การเล่านิทาน การอ่านหนังสือให้ฟัง เพื่อเตรียมความพร้อมให้แก่เด็กในการศึกษาชั้นต่อไป

2.2 ควรจัดสภาพแวดล้อมภายในบ้านเพื่อส่งเสริมความพร้อมในการอ่านภาษาไทยให้แก่เด็ก เช่น จัดมุมหนังสือหรือห้องสมุดภายในบ้าน โดยจัดหาหนังสือเด็กเท่าที่สามารถจะทำได้

3. ข้อเสนอแนะสำหรับครูโรงเรียนอนุบาล

3.1 ครูประจำชั้นควรจัดประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่านในห้องเรียนให้มากขึ้น เพื่อทดแทนให้แก่เด็กบางคนที่ไม่มีโอกาสได้รับประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่านจากที่บ้าน

3.2 ครูประจำชั้นควรมีการวางแผนจัดให้เด็กได้มีโอกาสไปทัศนศึกษาตามที่สำคัญต่าง ๆ เพื่อเป็นการเพิ่มประสบการณ์ให้แก่เด็ก เช่น พาไปสวนสัตว์ดุสิต วัดพระศรีรัตนศาสดาราม

4. ข้อเสนอแนะต่อบรรณารักษ์ห้องสมุดโรงเรียน

4.1 บรรณารักษ์ห้องสมุดโรงเรียนที่มีชั้นอนุบาล ชั้นเด็กเล็ก ควรจัดโครงการสำหรับเด็กได้ยืมหนังสือนิทาน เภนิทาน หนังสือเด็ก กลับบ้าน เพื่อให้ผู้ปกครองได้อ่านให้ฟัง หรือนำเภนิทานไปเปิดฟังที่บ้าน

4.2 บรรณารักษ์ควรจัดมุมเกมหรือของเล่นในห้องสมุดเด็ก เพื่อให้ผู้ปกครองที่ไม่สามารถซื้อเกมหรือของเล่นได้ยืมไปเล่นกับลูกที่บ้าน เป็นการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างห้องสมุดกับผู้ปกครอง

4.3 บรรณารักษ์ควรร่วมมือกับครูประจำชั้น โดยจัดโปรแกรมการส่งเสริมประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่านให้แก่เด็ก

5. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

5.1 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบความพร้อมในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนซึ่งได้รับประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่านที่อยู่ในโรงเรียนเกณฑ์มาตรฐานต่างกัน

5.2 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบความพร้อมในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนอนุบาลที่จัดการศึกษาแบบเตรียมความพร้อมกับโรงเรียนอนุบาลที่มุ่งสอนหนังสือเด็กเพียงอย่างเดียว

5.3 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบความพร้อมในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนซึ่งได้รับประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่านจากผู้ปกครองที่มีฐานะและระดับการศึกษาต่างกัน

5.4 ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่าน โดยศึกษาเปรียบเทียบประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่านประเภทต่าง ๆ และศึกษากับนักเรียนในระดับอื่น ๆ

RESULTS

- ฉันทนา ภาคบงกช. เอกสารประกอบการศึกษาวิชา ปว.541 การศึกษาสำหรับผู้ปกครอง.
 กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531.
- ชูศรี วงศ์รัตน์. เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ :
 ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.
- เดือนใจ ตันงามตรง. "การอ่าน : วิธีเตรียมความพร้อมให้ลูก," ว.ห้องสมุด.
 30(4) : 40 - 45 ; ตุลาคม - ธันวาคม 2530.
- ทวี สุรเมธี. ความพร้อมในการอ่านของเด็กก่อนวัยเรียนในจังหวัดชุมพร. วิทยานิพนธ์
 กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2521. อัดสำเนา.
 นางเยาว์ แข่งเพ็ญแข, ปรากฏพันธุ์ นิตอรุณ และ สมศักดิ์ ศรีมาโนชน์ ความพร้อมใน
การเรียนอ่าน. กรุงเทพฯ : โอเคียนส์โคร์, 2522.
- นิตยา ประพฤติกิจ. "เราจะพัฒนาการอ่านได้อย่างไร," ครูปริทัศน์. 13 : 40 - 43 ;
 มีนาคม 2531.
- บันลือ พฤษะวัน. มิติใหม่ในการสอนอ่าน. กรุงเทพฯ : ไทฮอชันนาพาณิช, 2532.
- ประเหิน มหาชนธ์. การสอนอ่านเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : โอเคียนส์โคร์, 2530.
- ประหยัด ทองมาก. "การอ่านเพื่ออะไร," วารสารเนษะเนว. 18(19) : 14 - 24 ;
 กุมภาพันธ์ - มีนาคม, 2527.
- พิภุค ประเสริฐศรี. "จะเตรียมตัวลูกน้อยสำหรับการอ่านได้อย่างไร," รักลูก. 38 :
 122 - 126, 132 ; มีนาคม 2529.
- พูนศรี คัมภีรปกรณ์. "การแนะแนวการอ่านในห้องสมุดระดับประถมศึกษา," ศึกษาศาสตร์.
 1 : 76 - 80 ; ตุลาคม 2525 - มกราคม 2526.
- พูนสุข บุญยสวัสดิ์. "การเตรียมความพร้อม," วารสารการศึกษา กทม. 11(3) :
 17 - 24 ; มีนาคม 2530.
- เยาวพา เตชะคุปต์. กิจกรรมสำหรับเด็กก่อนวัยเรียน. กรุงเทพฯ : โอเคียนส์โคร์, 2528.
- รัตนา สิริพานิช. ความหมายและคำประกอบของความพร้อมในการเรียนอ่าน. กรุงเทพฯ :
 ม.ป.ท. 2524.

- วิทยา วิมลถนอม. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทและทัศนคติของผู้ปกครองใน
การส่งเสริมการอ่านกับนิสัยรักการอ่านของนักเรียนชั้นอนุบาล. ปริญญาโท ศึกษ.ม.
 กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530. อัดสำเนา.
- สหทัย ชินสมบูรณ์. อิทธิพลของสภาพครอบครัวที่มีต่อการอ่านของเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตน้ำทิพย์. วิทยานิพนธ์ อ.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
 2520. อัดสำเนา.
- สะอาด บุญยงค์. การเน้นอัตราเร็วในการอ่านเพื่อจับใจความวิชาภาษาไทยของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตรามคำแหง. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ :
 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2527. อัดสำเนา.
- สุชุม เฉลยทรัพย์. การส่งเสริมการอ่าน. พิมพ์ครั้งที่ 2. ปทุมธานี : ภาควิชา
 บรรณารักษศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์และสังคมศาสตร์ วิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์
 ในพระบรมราชูปถัมภ์, 2531.
- สุโขทัยธรรมมาธิราช, มหาวิทยาลัย. เอกสารการสอนชุดวิชาสื่อการสอนระดับประถมศึกษา
หน่วยที่ 1 - 7. นนทบุรี : ฝ่ายการพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2525.
- เสริมศรี หอทิมาวรดุล. เอกสารการสอนชุดวิชาการสอนกลุ่มทักษะ 1 (ภาษาไทย)
 นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2526.
- Carney, Margaret. "Children Read What Children Writes : A Five Year
 Update," Reading Education in Texas. 1 : 70 - 75 ; March,
 1985.
- Fitzpatrick, Karen. "Attention Parents Your Preschool Child and
 Reading," Reading Improvement. 19 : 50 - 53 ; Spring, 1982.
- Harris, Larry Allen and Carl Bernard Smith. Reading Instruction
Diagnostic Teaching in the Classroom. 3 rd ed., New York :
 Richard C. Owen, 1980.
- Johnson, Barbara. Reading Appraisal Guide. Melbourne (Victoria) :
 Australian Council for Education Research, 1979.
- Judy, Stephen N. The A B C of Literacy : A Guide for Parents and
Educators. New York : Oxford University Press, 1980.

- Larson, Maryha Lelia. "Selected Parent - Teacher Factors That Influence Reading Selected in the Kindergarten," Dissertation Abstracts International. 39 : 6532 - A - 6533 - A ; May, 1979.
- Lee, Carol Sue. "The Contribution of Selected Home Environmental Factors to the Reading Achievement of School Aged Children," Dissertation Abstracts International. 45 : 2051 - A ; January, 1985.
- Thompson, Barbara Jean. "Parents' Perceptions of their Roles and Needs as Related to their Children's Reading Development," Dissertation Abstracts International. 42 : 1079 - A - 1080 - A ; September, 1981.

ကမ္ဘာတစ်ဝှမ်း

ที่ ทม 1007/๒๕๕๕

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

31 ตุลาคม 2534

เรื่อง ขออนุญาตนุเคราะห์

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลวัดปรีดิยาศ

บัณฑิตวิทยาลัย ขอรับรองว่า นางสาวสุนีย์ ทองสีประภา เป็นนิสิตระดับปริญญาโท
วิชาเอกบรรณารักษศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

นิสิตผู้มีความประสงค์จะมากลั่นขออนุญาตขอความสะดวกในการศึกษาชั้นกว่า เพื่อทำวิทยานิพนธ์
เรื่อง เปรียบเทียบความพร้อมในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนอนุบาลที่ได้รับประสบการณ์ความสัมพันธ
ของการอ่านแตกต่างกัน

ทั้งนี้อยู่ในความควบคุมดูแลของ

ศศ.เกษร เจริญรักษ์

ประธาน

รศ.เจลิยา หันธุ์ลีลา

กรรมการ

สิ่งที่นิสิตไกรขออนุญาตนุเคราะห์ คือ ขออนุญาตให้นักเรียนอนุบาลชั้นปีที่ 2 คอบแบบสอบถาม ในระหว่าง
เดือนพฤศจิกายน 2534 - มกราคม 2535 เพื่อเป็นข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณาให้ความร่วมมือในครั้งนี้ และขอขอบคุณในความ
ช่วยเหลืออนุเคราะห์ใด ๆ ที่ท่านจะโปรดให้แก่นิสิตผู้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์จรรยา โทมณูญย์)

รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 2584119

ที่ ทม 1007/145

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

31 ตุลาคม 2534

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลสามเสน

บัณฑิตวิทยาลัย ขอรับรองว่า นางสาวสุนีย์ ทองสิริประภา เป็นนิสิตระดับปริญญาโท
วิชาเอกบรรณารักษศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

นิสิตผู้มีความประสงค์จะมาติดต่อขอความสะดวกในการศึกษาค้นคว้า เพื่อทำวิทยานิพนธ์

เรื่อง เปรียบเทียบความพร้อมในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนอนุบาลที่ได้รับประสบการณ์ความสับสน
ของการอ่านแตกต่างกัน

ทั้งนี้อยู่ในความควบคุมดูแลของ

ศต.เกษร เจริญรักษ์

ประธาน

รศ.เจลิยว พันธุ์สีดา

กรรมการ

สิ่งที่นิสิตใคร่ขอความอนุเคราะห์ คือ ขออนุญาตให้นักเรียนอนุบาลชั้นปีที่ 2 คอบแบบสอบถาม ในระหว่าง
เดือนพฤศจิกายน 2534 - มกราคม 2535 เพื่อเป็นข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณาให้ความร่วมมือในครั้งนี้ และขอขอบคุณในความ
ช่วยเหลืออนุเคราะห์ใด ๆ ที่ท่านจะโปรดให้แก่นิสิตผู้ศึกษา

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์จรรยา โกมลบุญชัย)

รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 2584119

คู่มือการใช้แบบทดสอบวัดความพร้อมทางภาษา

คู่มือการใช้แบบทดสอบ
แบบทดสอบวัดความพร้อมทางภาษา

ลักษณะของแบบทดสอบ

ลักษณะของแบบทดสอบ เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบมีทั้งหมด 5 ตอน ตอนละ 5 ข้อ ตามองค์ประกอบความพร้อมทางภาษารวม 25 ข้อ ข้อสอบแต่ละข้อเป็นรูปภาพให้เลือกตอบอยู่ในกรอบสี่เหลี่ยมและมีรูปภาพเล็ก ๆ อยู่หน้ากรอบ ใช้เป็นสัญลักษณ์แทนข้อและหน้า

- ตอนที่ 1 ความสามารถในการจำแนกภาพ
- ตอนที่ 2 ความสามารถในการจำแนกเสียง
- ตอนที่ 3 ความสามารถในการรู้คำศัพท์
- ตอนที่ 4 ความเข้าใจในการฟัง
- ตอนที่ 5 ความสามารถในการหาความสัมพันธ์ระหว่างภาพและสัญลักษณ์

เวลาที่ใช้ในการทดสอบ

ใช้เวลาในการทำแบบทดสอบข้อละ 1 นาที

เกณฑ์ในการให้คะแนน

ทำถูกให้ข้อละ 1 คะแนน ผิด 0 คะแนน

๗/๑๖

วิธีดำเนินการ

1. การเตรียมการ ผู้ทดสอบเตรียมการก่อนกำหนดเวลาสอบดังนี้
 - 1.1 ผู้ทดสอบจะต้องตรวจสอบแบบทดสอบแต่ละตอนให้ครบถ้วนทุกชุด ทุกข้อ และกรอกข้อความหน้าปกแบบทดสอบของผู้รับการทดสอบเตรียมไว้ให้พร้อมทุกฉบับ
 - 1.2 ผู้ทดสอบต้องศึกษาแบบทดสอบและคู่มือทดสอบ ทำความเข้าใจกระบวนการสอบทั้งหมด สามารถชี้คำอธิบายและคำสั่งประกอบตัวอย่างด้วยคำพูดที่ทำให้เด็กเข้าใจอย่างชัดเจน
 - 1.3 ผู้ทดสอบต้องเตรียมเครื่องมือในการทดสอบดังนี้
 - 1.3.1 แบบทดสอบและคู่มือทดสอบอย่างละ 1 ฉบับ
 - 1.3.2 นาฬิกาเที่ยงตรง 1 เรือน
 - 1.3.3 ดินสอสีที่มีคุณภาพดี สีเข้มเห็นเส้นชัดเจน
 - 1.4 จัดสถานที่สอบให้อยู่ในสภาพที่สะดวกสบาย จัดโต๊ะ เก้าอี้ เว้นระยะห่างกัน
 - 1.5 จัดให้มีผู้ช่วยทดสอบดูแลให้ความสะดวก และดูแลให้เด็กปฏิบัติตามคำสั่ง
 - 1.6 ก่อนทำการทดสอบให้เด็กดื่มน้ำ และไปเข้าห้องน้ำให้เรียบร้อย
2. การดำเนินการทดสอบ ผู้ทดสอบดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้
 - 2.1 ผู้ทดสอบต้องแสดงความเป็นกันเอง ทำให้เด็กไม่กังวล มีความมั่นใจ และร่วมมือในการทำแบบทดสอบอย่างเต็มความสามารถ
 - 2.2 ก่อนลงมือทดสอบ ผู้ทดสอบต้องอธิบายขั้นตอนทุกอย่างให้เด็กดูพร้อมกัน อธิบายบนกระดานคำพร้อมทั้งทำให้ดูเป็นตัวอย่าง ให้เด็กทดลองทำข้อตัวอย่างที่กำหนดไว้ทุกคน แล้วจึงดำเนินการทดสอบตามขั้นตอนที่กำหนดไว้
 - 2.3 อ่านคำสั่งให้นักเรียนฟังซ้ำ ๆ และชัดเจนข้อละ 2 ครั้ง

ผู้ทดสอบพูด : วันนี้ครูมีสิ่งสนุก ๆ มาให้นักเรียนทำ โดยที่นักเรียนจะต้องทำตาม
ที่ครูสั่ง เรามาสัญญากันก่อนว่านักเรียนจะทำได้เมื่อครูสั่งให้ทำ
ใครทำตามที่ครูสั่งได้ทุกครั้งคนนั้นจะเป็นคนเก่งของห้องนี้
ฉะนั้นทุกคนจะต้องตั้งใจฟังคำสั่งให้ดีเพื่อจะได้เป็นคนเก่ง

ถ้าใครไม่ฟังคำสั่งของครูและทำไปเองคนนั้นจะเป็นคนไม่เก่ง
 เดี่ยวครูจะแจกสมุดให้นักเรียนทำ แต่นักเรียนทุกคนต้องนั่งเฉย ๆ
 ยังจับต้องสิ่งที่ครูแจกให้ไม่ได้จนกว่าครูจะสั่งให้จับจึงจะจับได้

ผู้ปฏิบัติ : 1. แจกแบบทดสอบ เอาหน้าปกขึ้น ตรวจสอบข้อสอบที่แจกให้นักเรียนนั้น
 ตรงกับชื่อนักเรียนที่สอบ

2. แจกดินสอให้นักเรียนทุกคน เสร็จแล้ว

ผู้ทดสอบพูด : นักเรียนทุกคนจับดินสอ ประเดี๋ยวครูจะสั่งให้นักเรียนทำตาม
 ยังไม่ต้องขีดเขียนอะไร ถ้าเวลานักเรียนขีดเขียนดินสอหัก
 ยกมือให้ครูเห็นทันที ครูมีดินสอเปลี่ยนให้ใหม่ นักเรียนทุกคนกอบน
 กระดานดำ

ผู้ปฏิบัติ : ครูเขียนเครื่องหมาย X บนกระดานดำซ้ำ ๆ และอธิบายให้
 นักเรียนเข้าใจว่าอย่างนี้เป็นการเขียนกากบาท

ผู้ทดสอบพูด : นักเรียนลองเขียนเครื่องหมายกากบาทลงบนรูปเด็กบนข้อสอบ
 (ปกข้อสอบ) ให้ครูดูซิ ถ้าหนูเป็นเด็กหญิงก็เขียนบนรูปเด็กผู้หญิง
 ถ้าเป็นเด็กชายก็เขียนบนรูปเด็กไว้ผมจุก ใครเขียนเสร็จแล้ว
 วางดินสอ

ผู้ปฏิบัติ : ขณะที่นักเรียนทำ ผู้ทดสอบและผู้ช่วยทดสอบช่วยกันเดินดูจนแน่ใจว่า
 นักเรียนเข้าใจการเขียนเครื่องหมายนี้แล้ว เมื่อนักเรียนเข้าใจดีแล้ว
 เริ่มอ่านคำสั่งทีละข้อ อ่านซ้ำ ๆ และชัดเจน

ตอนที่ 1 ความสามารถในการจำแนกภาพ

กำหนดเวลาทำการทดสอบช้อละ 1 นาที

คำสั่ง : นักเรียนเปิดสมุดไป 1 แผ่น

ปฏิบัติ : ผู้ดำเนินการทดสอบชูแบบทดสอบ แล้วเปิดให้นักเรียนดู ผู้ดำเนินการทดสอบ และผู้ช่วยเดินตรวจดูว่านักเรียนเปิดหน้าได้ถูกต้องหรือไม่

คำสั่ง : นักเรียนดูในสมุดหน้ารูป ฟุตบอล ช้อรูปชมพู มองดูวงกลมทีละรูป รูปไหนเหมือนรูปข้างหน้า เอาดินสอชี้ไว้

ปฏิบัติ : นักเรียนทุกคนเอาดินสอชี้ไว้ ผู้ดำเนินการทดสอบและผู้ช่วยทดสอบเดินดู ให้นักเรียนชี้ได้ถูกต้อง

คำสั่ง : ให้นักเรียนกากบาท รูปที่เหมือนรูปข้างหน้า

ปฏิบัติ : นักเรียนกากบาท ครูสั่งเกณฑ์ให้เด็กกากบาททุกคน

คำสั่ง : นักเรียนเลื่อนกระดาษลงไป แล้วดูที่ช้อรูปสี่ประค ให้นักเรียนกากบาทรูปที่เหมือนรูปข้างหน้า

ปฏิบัติ : นักเรียนกากบาท ครูสั่งเกณฑ์ให้เด็กกากบาททุกคน

คำสั่ง : นักเรียนเลื่อนกระดาษลงไป แล้วดูที่ช้อรูปดอกไม้ ให้นักเรียนกากบาทรูปที่เหมือนรูปข้างหน้า

ปฏิบัติ : นักเรียนกากบาท ครูสั่งเกณฑ์ให้เด็กกากบาททุกคน

คำสั่ง : นักเรียนเปิดหน้าค้อไป หน้ารูปร่ม ช้อรูปเห็ด ให้นักเรียนกากบาทรูปที่เหมือนรูปข้างหน้า

ปฏิบัติ : นักเรียนกากบาท ครูสั่งเกณฑ์ให้เด็กกากบาททุกคน

คำสั่ง : นักเรียนเลื่อนกระดาษลงไป แล้วดูที่ช้อรูปน้อยหน้า ให้นักเรียนกากบาทรูปที่เหมือนรูปข้างหน้า

ปฏิบัติ : นักเรียนกากบาท ครูสั่งเกณฑ์ให้เด็กกากบาททุกคน

- คำสั่ง : นักเรียนเล่นกระดาษลงไป แล้วดูที่ขอรูปมะม่วง
ให้นักเรียนกากบาทรูปที่เหมือนรูปข้างหน้า
- ปฏิบัติ : นักเรียนกากบาท ครูสั่งเกณฑ์เด็กกากบาททุกคน
- คำสั่ง : นักเรียนเหนื่อยไหม คงเหนื่อยนิดหน่อยนะ ให้นักเรียนพักสักประเดี๋ยว
แล้วเรามาทำสิ่งที่สนุกกว่านี้กันอีก
- ปฏิบัติ : ให้นักเรียนพักสัก 2 - 3 นาที

ตอนที่ 2 ความสามารถในการจำแนกเสียง

กำหนดเวลาทำการทดสอบข้อละ 1 นาที

คำสั่ง : นักเรียนเปิดหน้ากระดาษแผ่นต่อไป

ปฏิบัติ : ผู้ดำเนินการทดสอบทำให้นักเรียนดู โดยชูแบบทดสอบขึ้นทำให้นักเรียนเห็น
ผู้ดำเนินการทดสอบและผู้ช่วยตรวจดูความเรียบร้อย

คำสั่ง : นักเรียนดูในสมุดหน้ารูปแว่นตา ขอรูปม้า มีรูปกิน รูปบิน รูปหิน
(พูด 2 ครั้ง)

ปฏิบัติ : นักเรียนชี้ตามที่ละรูป

คำสั่ง : ให้นักเรียนเอาดินสอชี้รูปบิน

ปฏิบัติ : นักเรียนเอาดินสอชี้รูปบิน
ผู้ดำเนินการทดสอบและผู้ช่วยทดสอบเดินดูให้นักเรียนชี้ได้ถูกต้อง

คำสั่ง : ให้นักเรียนกากบาทรูปบิน

ปฏิบัติ : นักเรียนกากบาทรูปบิน ครูสังเกตให้เด็กทำทุกคน

คำสั่ง : นักเรียนเลื่อนกระดาษลงไป แล้วดูขอรูปแมว มีรูปกา รูปตา รูปขา
(พูด 2 ครั้ง)

ปฏิบัติ : นักเรียนเอามือชี้ตามรูป

คำสั่ง : ให้นักเรียนกากบาทรูปกา

ปฏิบัติ : นักเรียนกากบาทรูปกา ครูสังเกตให้เด็กทำทุกคน

คำสั่ง : นักเรียนเลื่อนกระดาษลงไป แล้วดูขอรูปปลา มีรูปปู รูปงู รูปคู
(พูด 2 ครั้ง)

ปฏิบัติ : นักเรียนเอามือชี้ตามรูป

คำสั่ง : ให้นักเรียนกากบาทรูปคู

ปฏิบัติ : นักเรียนกากบาทรูปคู ครูสังเกตให้เด็กทำทุกคน

- คำสั่ง : นักเรียนเปิดหน้าต่อไป ดูหน้ารูปขวด ซ้อรูปข้าง มีรูปกัม รูปส้ม รูปคัม
(พูด 2 ครั้ง)
- ปฏิบัติ : นักเรียนเอามือชี้ตามรูป
- คำสั่ง : ให้นักเรียนกากบาทรูปกัม
- ปฏิบัติ : นักเรียนกากบาทรูปกัม ครูสั่งเกณฑ์ให้เด็กทำทุกคน
- คำสั่ง : นักเรียนเลื่อนกระดาษลงไป แล้วดูชื่อรูปสุนัข มีรูปหมู รูปหนู รูปหุ
- ปฏิบัติ : นักเรียนเอามือชี้ตามรูป
- คำสั่ง : ให้นักเรียนกากบาทรูปหนู
- ปฏิบัติ : นักเรียนกากบาทรูปหนู ครูสั่งเกณฑ์ให้เด็กทำทุกคน
- คำสั่ง : นักเรียนเลื่อนกระดาษลงไป แล้วดูชื่อรูปกระต่าย มีรูปหนอน รูปหมอน รูปสอน
- ปฏิบัติ : ให้นักเรียนเอามือชี้ตามรูป
- คำสั่ง : ให้นักเรียนกากบาทรูปหมอน
- ปฏิบัติ : นักเรียนกากบาทรูปหมอน ครูสั่งเกณฑ์ให้เด็กทำทุกคน และตรวจดูว่านักเรียน
ทำตามคำสั่งทั่วถึงกัน

ตอนที่ 3 ความสามารถในการรู้คำศัพท์

กำหนดเวลาทำการทดสอบข้อละ 1 นาที

คำสั่ง : นักเรียนเปิดหน้ากระดาษแผ่นต่อไป

ปฏิบัติ : ผู้ดำเนินการทดสอบเปิดให้ดู โดยชูแบบทดสอบขึ้นทำให้นักเรียนเห็น
ผู้ดำเนินการทดสอบและผู้ช่วยตรวจดูความเรียบร้อย

คำสั่ง : นักเรียนดูในสมุดหน้ารูปกรรไกร ขอรูปปลา มีรูปภาพ 3 รูป
รูปไหนคือ รูปเต๊กนึ่ง เอาดินสอชี้ไว้

ปฏิบัติ : ทุกคนเอาดินสอชี้ไว้ ผู้ดำเนินการทดสอบและผู้ช่วยทดสอบเดินดู
ให้นักเรียนชี้ได้ถูกต้อง

คำสั่ง : ให้นักเรียนกากบาทรูปนึ่ง

ปฏิบัติ : นักเรียนกากบาท ครูสั่งเกณฑ์ให้เด็กทำทุกคน

คำสั่ง : นักเรียนเลื่อนกระดาษลงไป แล้วดูที่ขอรูปกระดาษ
ให้นักเรียนกากบาทรูปโรงเรียน

ปฏิบัติ : นักเรียนกากบาท ครูสั่งเกณฑ์ให้เด็กทำทุกคน

คำสั่ง : นักเรียนเลื่อนกระดาษลงไป แล้วดูที่ขอรูปหมู
ให้นักเรียนกากบาทรูปกระทะ

ปฏิบัติ : นักเรียนกากบาท ครูสั่งเกณฑ์ให้เด็กทำทุกคน

คำสั่ง : ให้นักเรียนเปิดหน้าต่อไป หน้ารูปแก้ว ขอรูปเบ็ด
ให้นักเรียนกากบาทรูปช้อน

ปฏิบัติ : นักเรียนกากบาท ครูสั่งเกณฑ์ให้เด็กทำทุกคน

คำสั่ง : นักเรียนเลื่อนกระดาษลงไป แล้วดูที่ขอรูป
ให้นักเรียนกากบาทรูปไม้ลอค

ปฏิบัติ : นักเรียนกากบาท ครูสั่งเกณฑ์ให้เด็กทำทุกคน

- คำสั่ง : นักเรียนเลื่อนกระดาษลงไป แล้วดูที่ขอบใบ
ให้นักเรียนกากบาทรูปใบไม้
- ปฏิบัติ : นักเรียนกากบาท ครูสังเกตให้เด็กทำทุกคน
- คำสั่ง : นักเรียนเหนือหรือยัง ครูจะให้พัก 2 - 3 นาที แล้วเราจะทำ
สิ่งที่สนุกกันอีกครั้ง
- ปฏิบัติ : ให้นักเรียนพักสัก 2 - 3 นาที

ตอนที่ 4 ความเข้าใจในการฟัง

กำหนดเวลาทำการทดสอบข้อละ 1 นาที

คำสั่ง : นักเรียนเปิดหน้ากระดาษแผ่นต่อไป

ปฏิบัติ : ผู้ดำเนินการทดสอบเปิดให้ดู โดยชูแบบทดสอบขึ้นให้นักเรียนเห็น
ผู้ดำเนินการทดสอบและผู้ช่วยตรวจดูความเรียบร้อย

คำสั่ง : นักเรียนดูรูปในสมุดหน้ารูปรถ ชื่อรูปมิ่งคุด
"สุนัขเป็นสัตว์เลี้ยง เราเลี้ยงมันไว้เฝ้าบ้าน เป็นเพื่อนเล่น
นักเรียนดูนะคะว่าสุนัขกำลังทำอะไรบ้าง"

ปฏิบัติ : นักเรียนช่วยกันตอบ ครูทูลซ้ำ สุนัขคาบกระดูก สุนัขเห่าเสียงดัง
สุนัขวิ่ง

คำสั่ง : ให้นักเรียนกากบาทรูป สุนัขเห่าเสียงดัง
(พูด 2 ครั้ง)

ปฏิบัติ : นักเรียนกากบาท ครูสั่งเกณฑ์ให้เด็กทำทุกคน

คำสั่ง : นักเรียนเลื่อนกระดาษลงไป แล้วดูรูปน้องนุ
"เด็ก ๆ ต้องรักษาความสะอาดของร่างกาย โดยการอาบน้ำ สระผม
ให้สะอาด"

ให้นักเรียนกากบาทรูป อาบน้ำสระผม (พูด 2 ครั้ง)

ปฏิบัติ : นักเรียนกากบาท ครูสั่งเกณฑ์ให้เด็กทำทุกคน

คำสั่ง : นักเรียนเลื่อนกระดาษลงไป แล้วดูรูปส้ม
"แมวเป็นสัตว์เลี้ยงที่เลี้ยงไว้ตามบ้าน มันร้องเหมียว ๆ มันชอบกินปลา
และช่วยจับหนู"

ให้นักเรียนกากบาทรูปแมว ชู ชู ชู (พูด 2 ครั้ง)

ปฏิบัติ : นักเรียนกากบาท ครูสั่งเกณฑ์ให้เด็กทำทุกคน

- คำสั่ง : นักเรียนเปิดหน้าต่อไป หน้ารูปนาฬิกา ชื่อรูปมะม่วง
 "ไก่เป็นสัตว์เลี้ยงที่ออกไข่ให้เรากิน เนื้อไก่ก็เป็นอาหารที่มีคุณค่า"
 นักเรียนกากบาทรูปสุ่มไก่ (พูด 2 ครั้ง)
- ปฏิบัติ : นักเรียนกากบาท ครูสั่งเกณฑ์ให้เด็กกากบาททุกคน
- คำสั่ง : นักเรียนเลื่อนกระดาษลงไป แล้วดูที่ชื่อรูปสัตว์
 "ผลไม้มีประโยชน์ต่อร่างกาย มีทั้งรสหวาน รสเปรี้ยว ช่วยในการขับถ่าย"
 นักเรียนกากบาทรูปฝานมะม่วง (พูด 2 ครั้ง)
- ปฏิบัติ : นักเรียนกากบาท ครูสั่งเกณฑ์ให้เด็กทำทุกคน
- คำสั่ง : นักเรียนเลื่อนกระดาษลงไป แล้วดูที่ชื่อรูปสัตว์
 "ปลาเป็นสัตว์เลี้ยงไว้เป็นอาหาร เลี้ยงไว้ดูเล่น ปลามีครีบ มีหาง
 อาศัยอยู่ในน้ำ"
 นักเรียนกากบาทรูปชอดเกล็ดปลา (พูด 2 ครั้ง)
- ปฏิบัติ : นักเรียนกากบาท ครูสั่งเกณฑ์ให้เด็กทำทุกคน

ตอนที่ 5 การหาความสัมพันธ์ระหว่างภาพกับสัญลักษณ์

กำหนดเวลาการทดสอบข้อละ 1 นาที

คำสั่ง : นักเรียนเปิดสมุดหน้าใหม่ที่เหมือนครูนี้

ปฏิบัติ : ผู้ดำเนินการทดสอบและผู้ช่วยตรวจดูว่านักเรียนเปิดหน้าได้ถูกต้องหรือไม่

คำสั่ง : นักเรียนดูในสมุดหน้ารูปเรือ ขอรูปร่างปลา เลื่อนกระดาษปิดข้ออื่นไว้ มีรูปตา และคำในนี้คำอีก 3 คำ เอาดินสอชี้คำที่คู่กับรูปตา

ปฏิบัติ : นักเรียนเอาดินสอชี้ ผู้ดำเนินการทดสอบและผู้ช่วยดำเนินการทดสอบดู นักเรียนทุกคนชี้ได้ถูกต้องแล้วให้โยงเส้น

คำสั่ง : นักเรียนเลื่อนกระดาษลงไป คู่ที่ขอรูปกบ คำไหนคู่กับกระโปรง

ปฏิบัติ : นักเรียนชี้เส้นโยงภาพกับคำ

คำสั่ง : นักเรียนเลื่อนกระดาษลงไป คู่ที่ขอรูปลูกไก่ คำไหนคู่กับรูปปลาตุ๊ก

ปฏิบัติ : นักเรียนชี้เส้นโยงภาพกับคำ

คำสั่ง : นักเรียนเปิดหน้าต่อไป ดูหน้ารูปมือ ขอรูปเทียนไข คำไหนคู่กับคำว่าตำรา

ปฏิบัติ : นักเรียนชี้เส้นโยงภาพกับคำ

คำสั่ง : นักเรียนเลื่อนกระดาษลงไป คู่ที่ขอรูปมด คำไหนคู่กับคำว่า มะเขือ

ปฏิบัติ : นักเรียนชี้เส้นโยงภาพกับคำ

คำสั่ง : นักเรียนเลื่อนกระดาษลงไป คู่ที่ขอรูปมด คำไหนคู่กับคำว่า เทียน

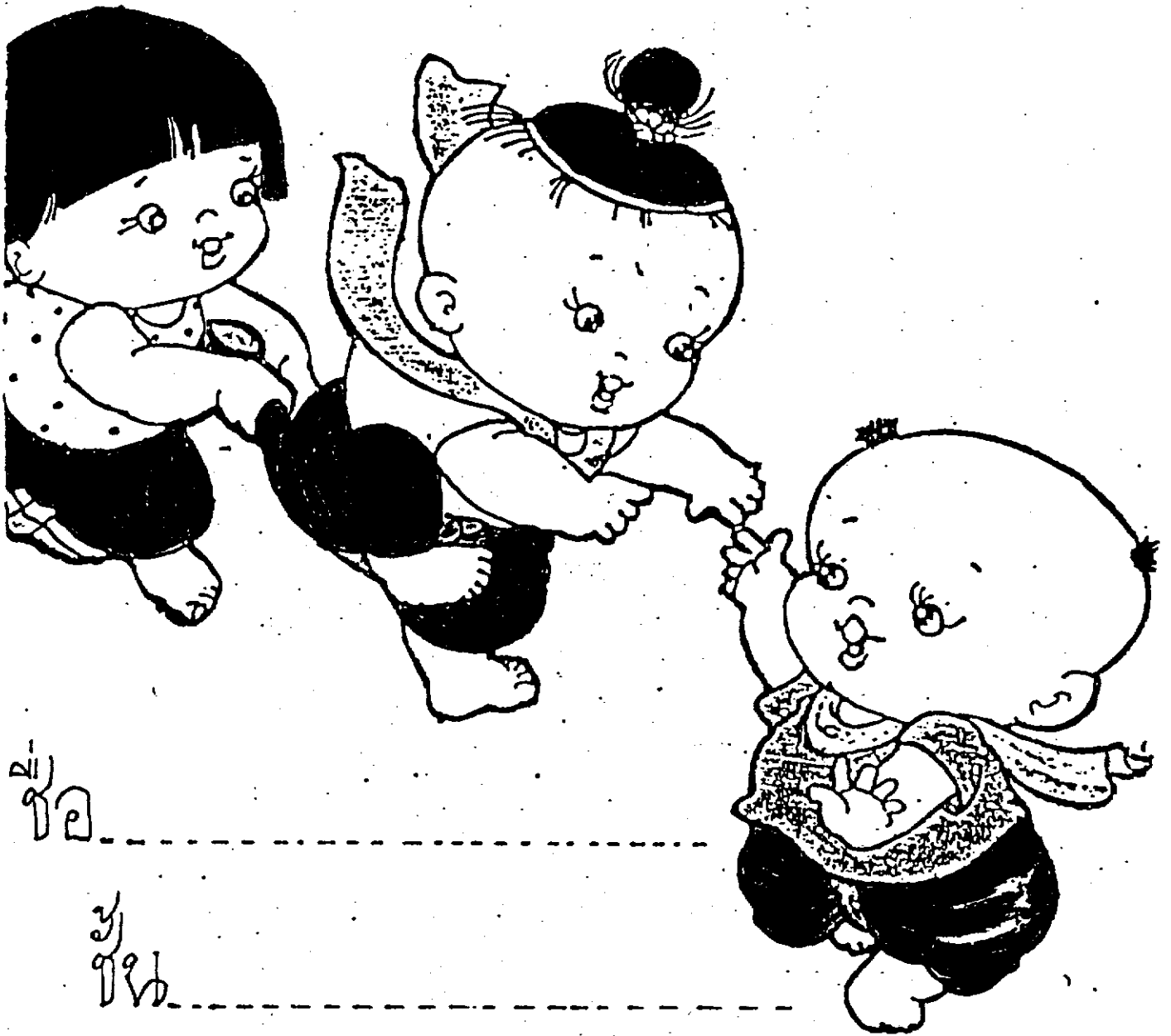
ปฏิบัติ : นักเรียนชี้เส้นโยงภาพกับคำ

คำสั่ง : นักเรียนทำเสร็จหมดแล้ว เก่งมาก ตอนนี้ให้ทุกคนวางดินสอแล้วเดินออกไปพักได้

ปฏิบัติ : เก็บรวบรวมแบบทดสอบและเครื่องใช้ในการทดสอบทุกชิ้น

แบบทดสอบวัดความพร้อมทางภาษา

แบบทดสอบ ความสามารถทางภาษา

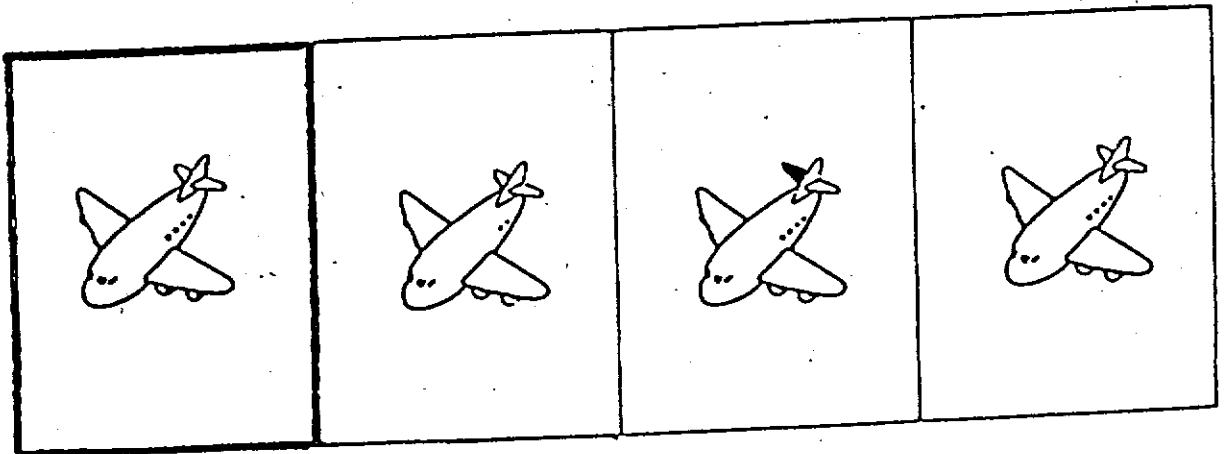
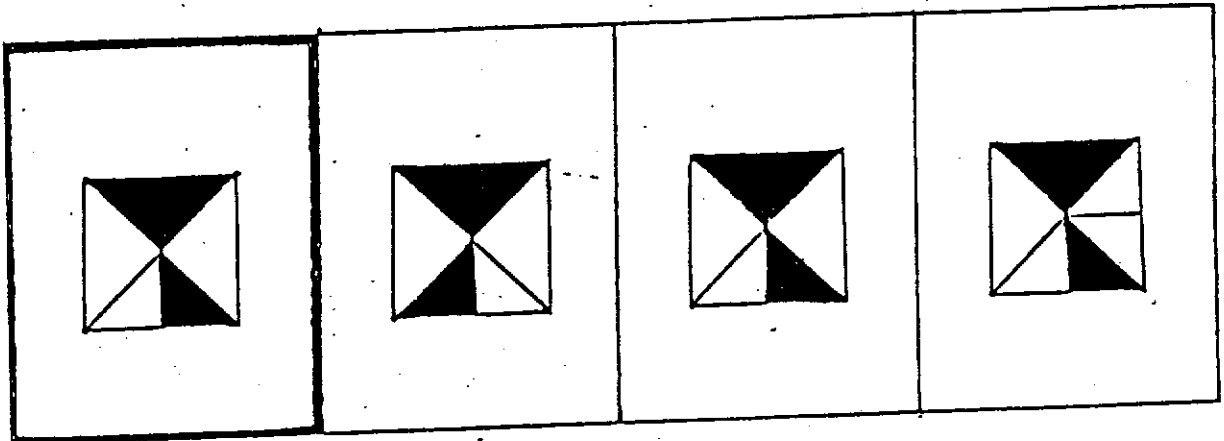
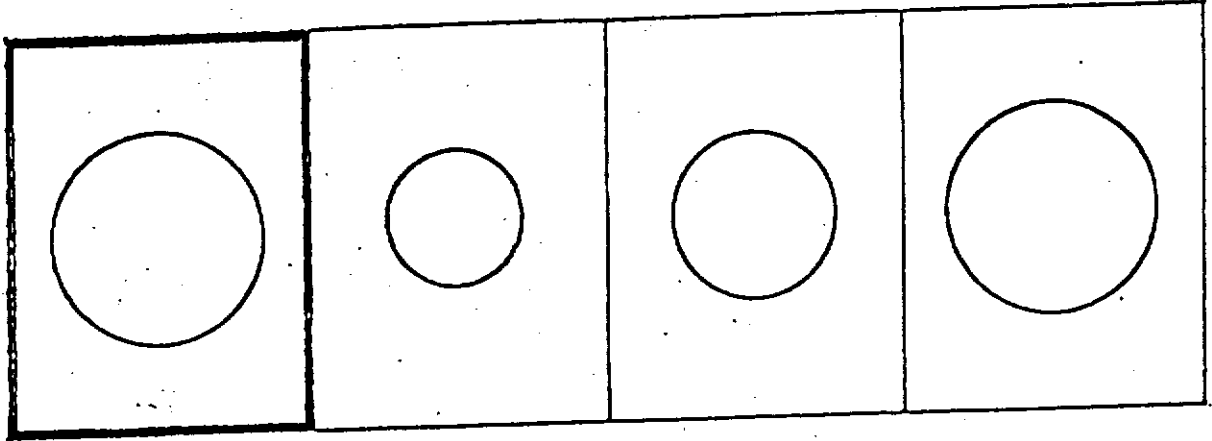
ใจ

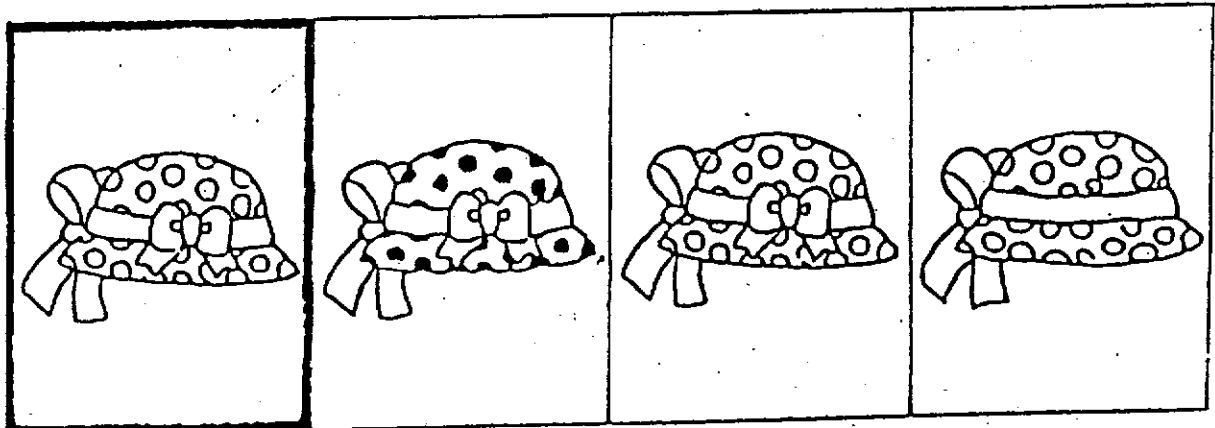
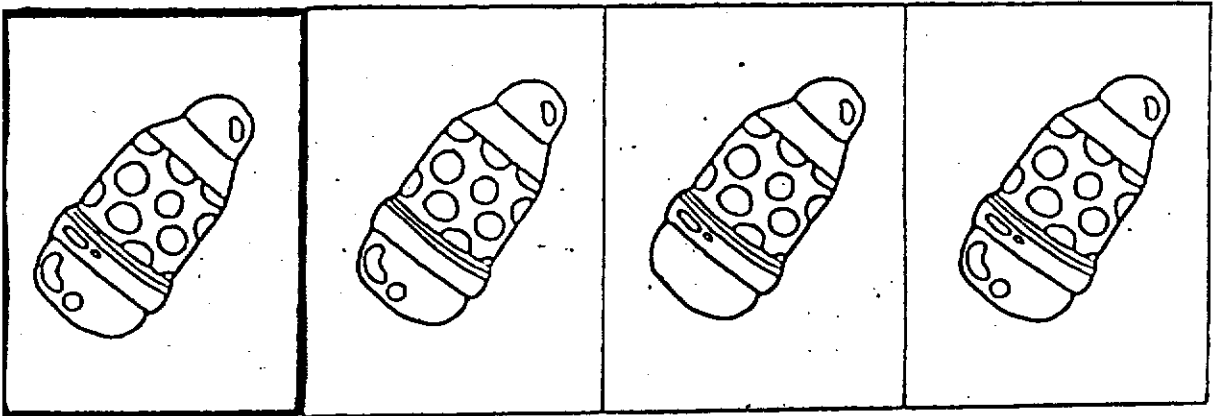
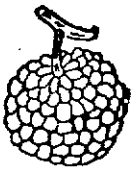
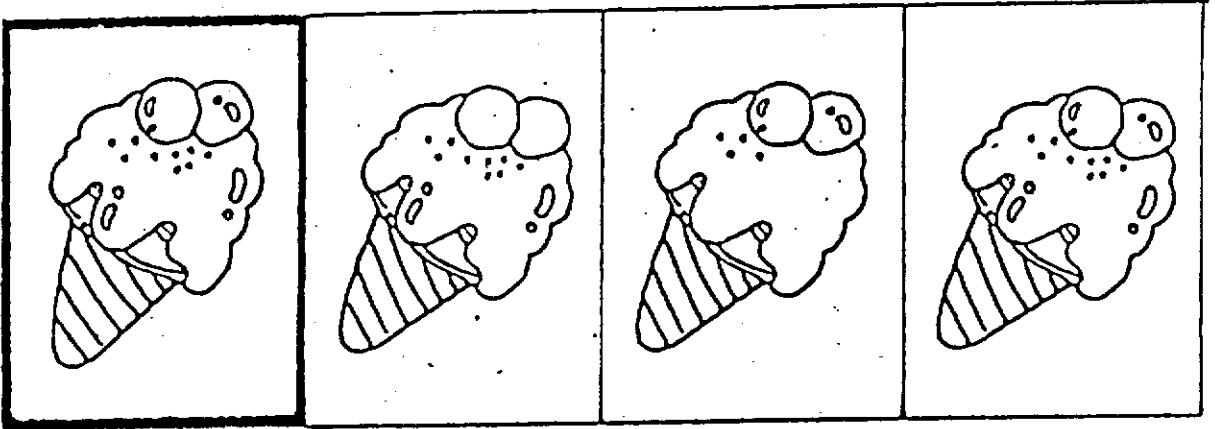
ย
ไฟ

โรงเรียน

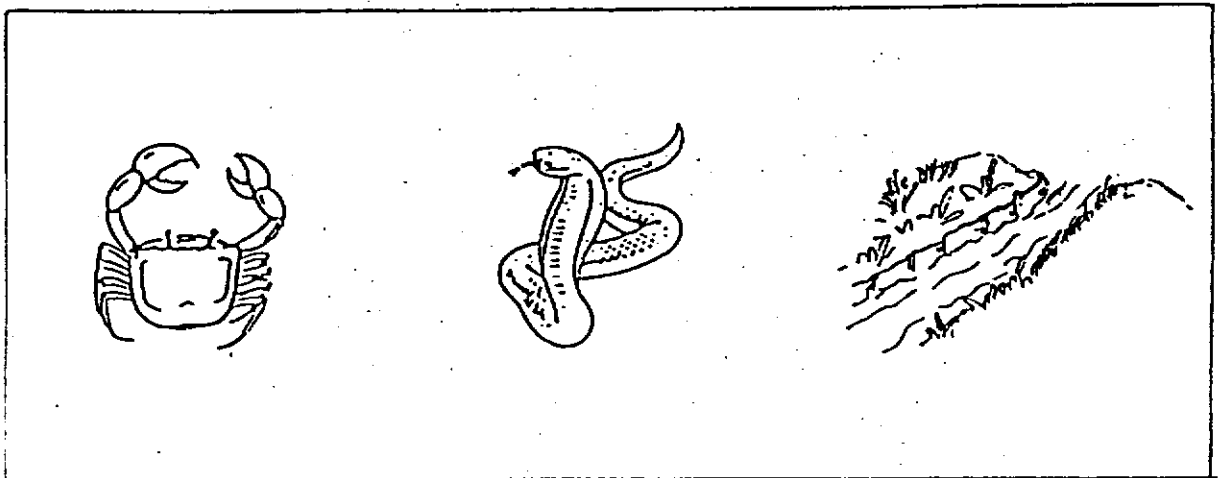
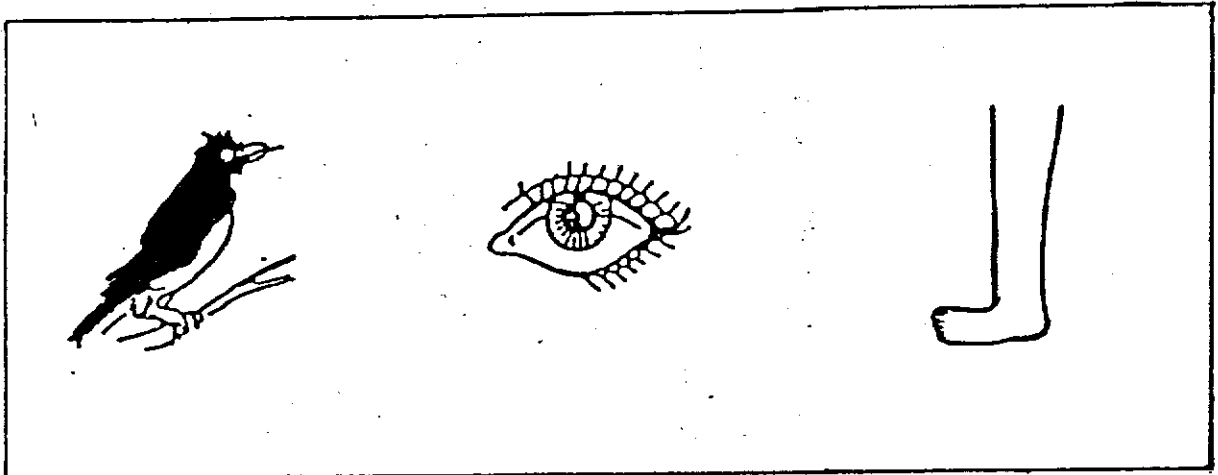
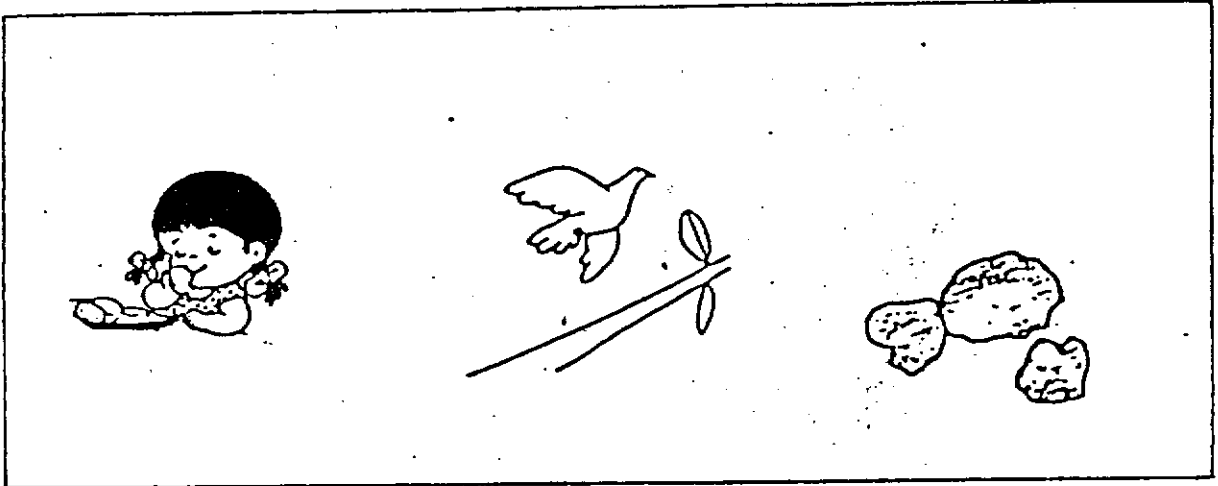
ตัวอย่าง

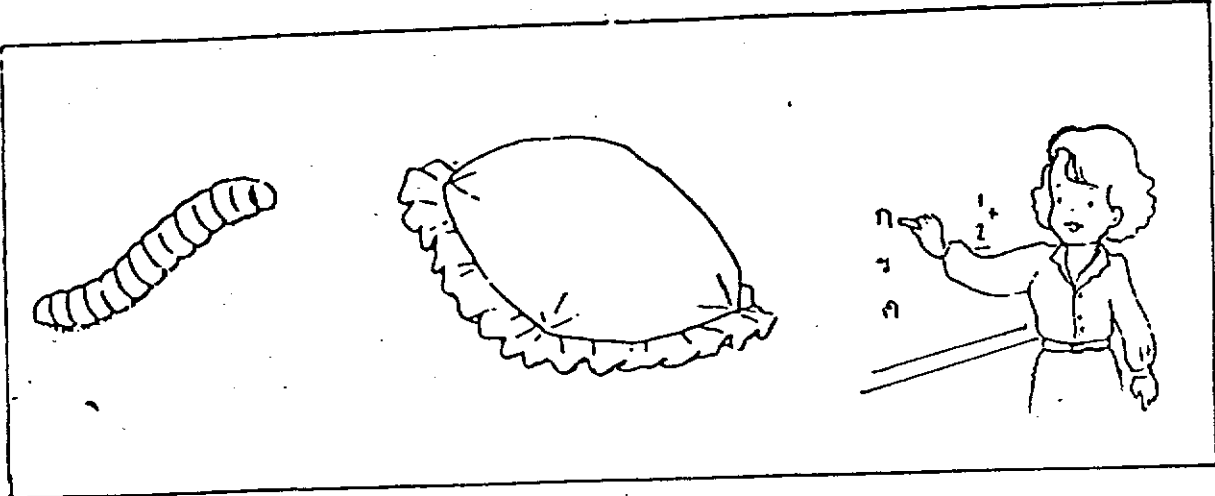
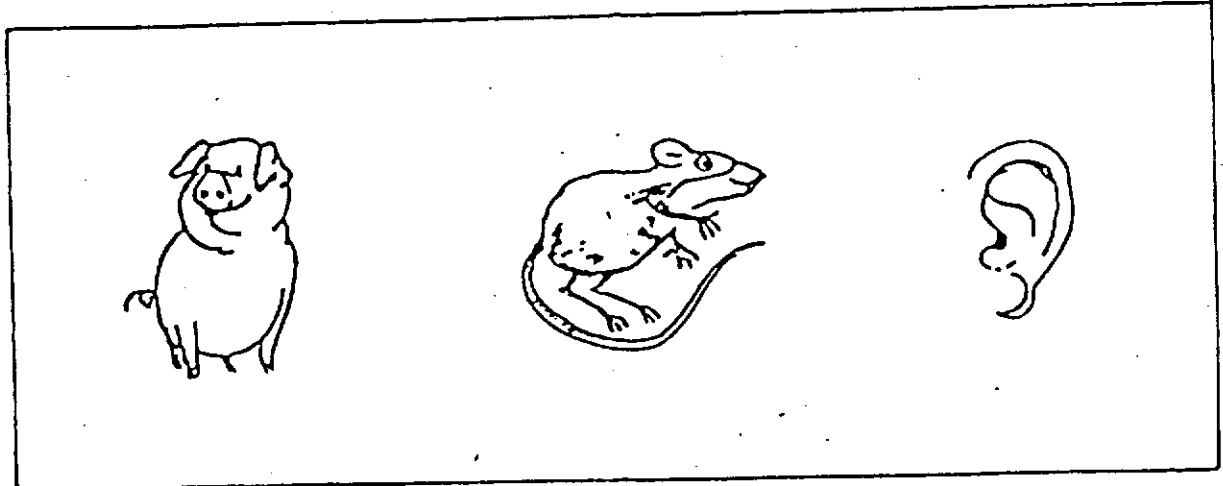
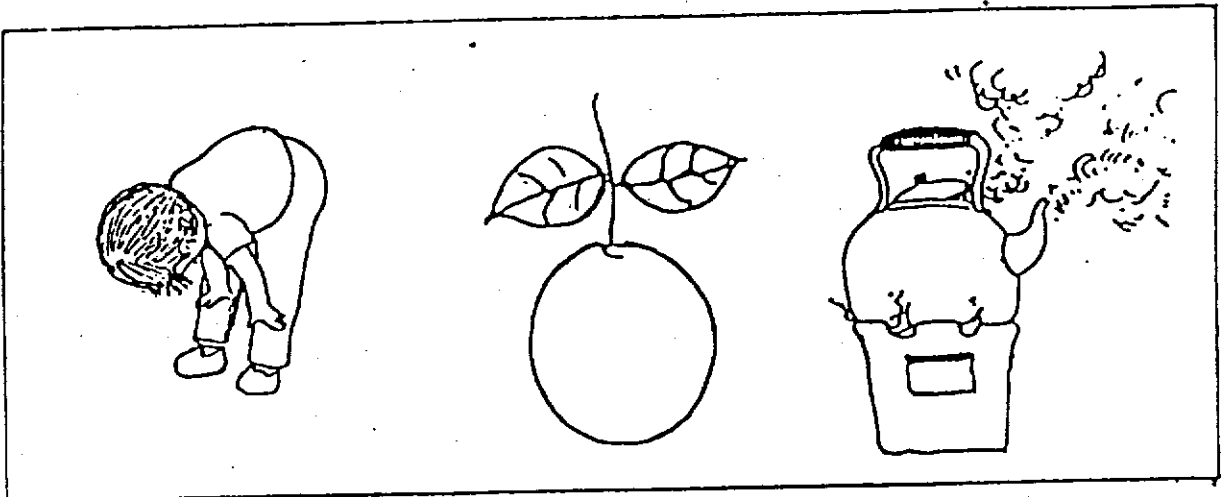

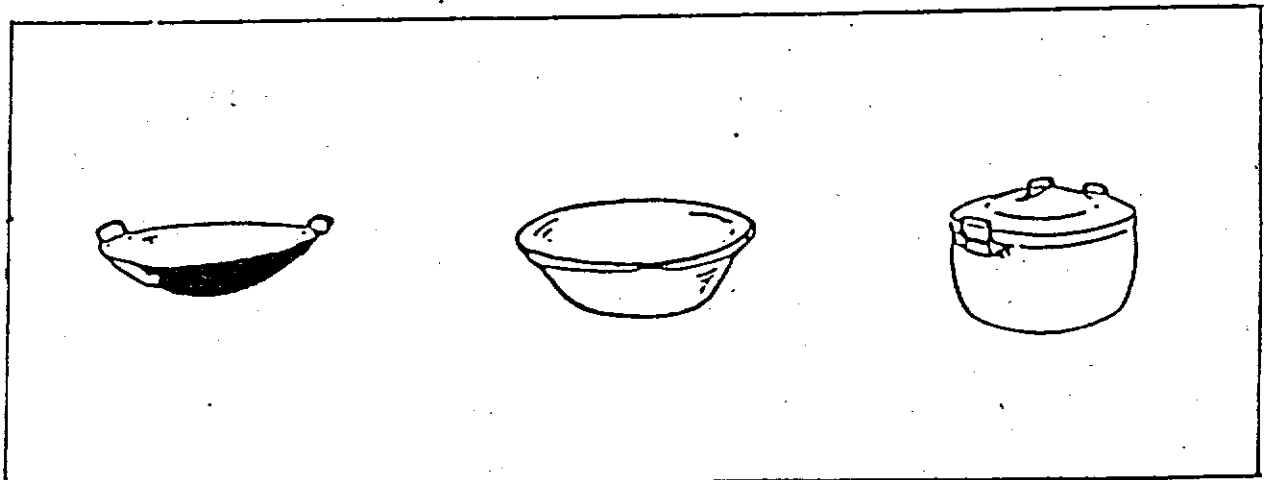
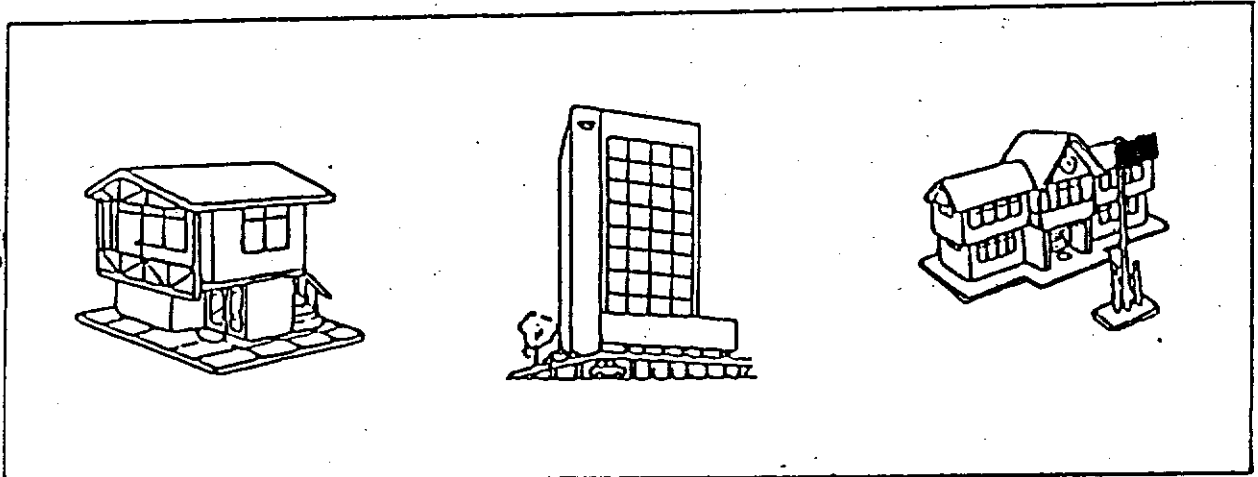
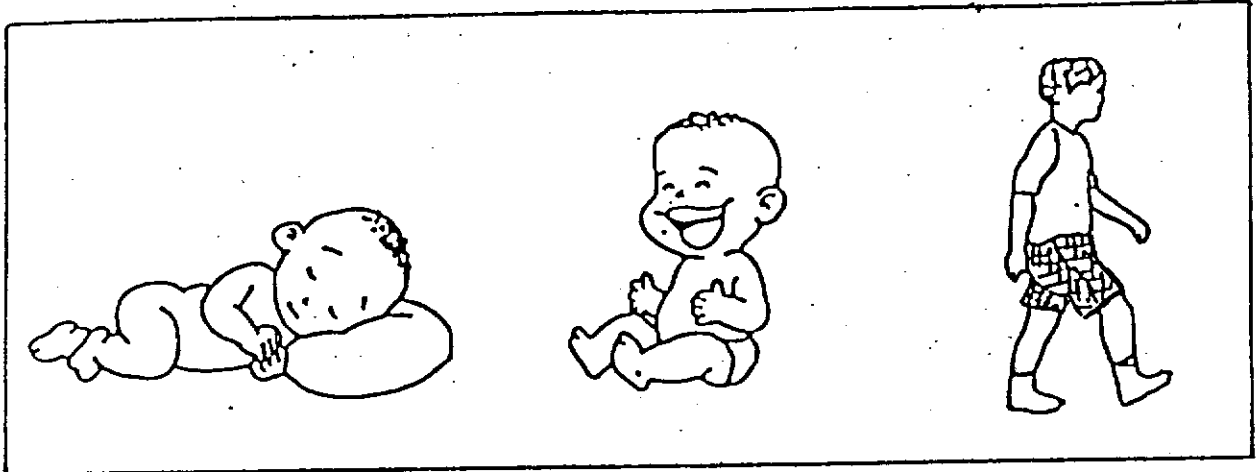
ทಾಯ่า

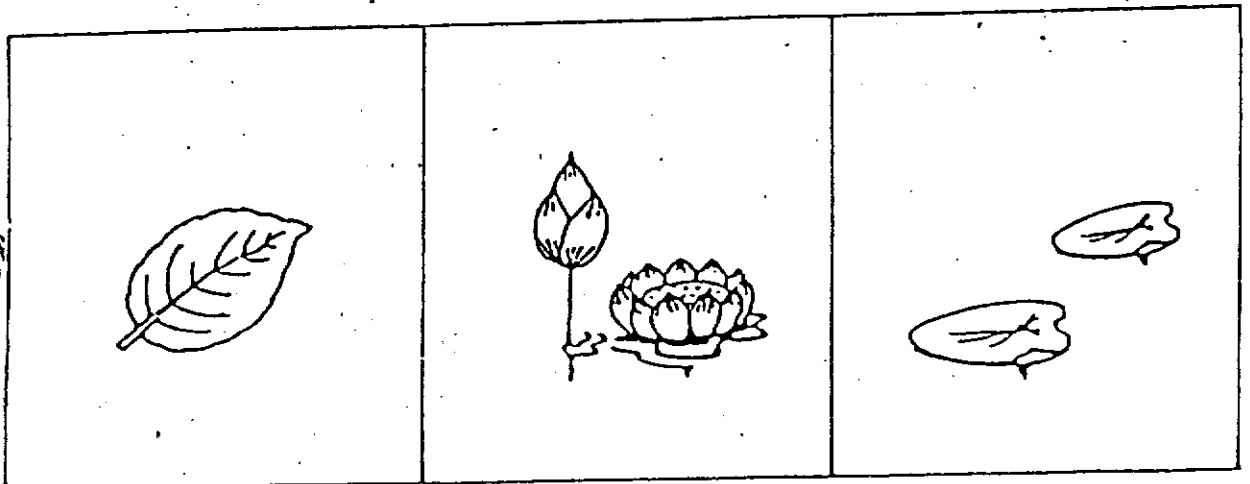
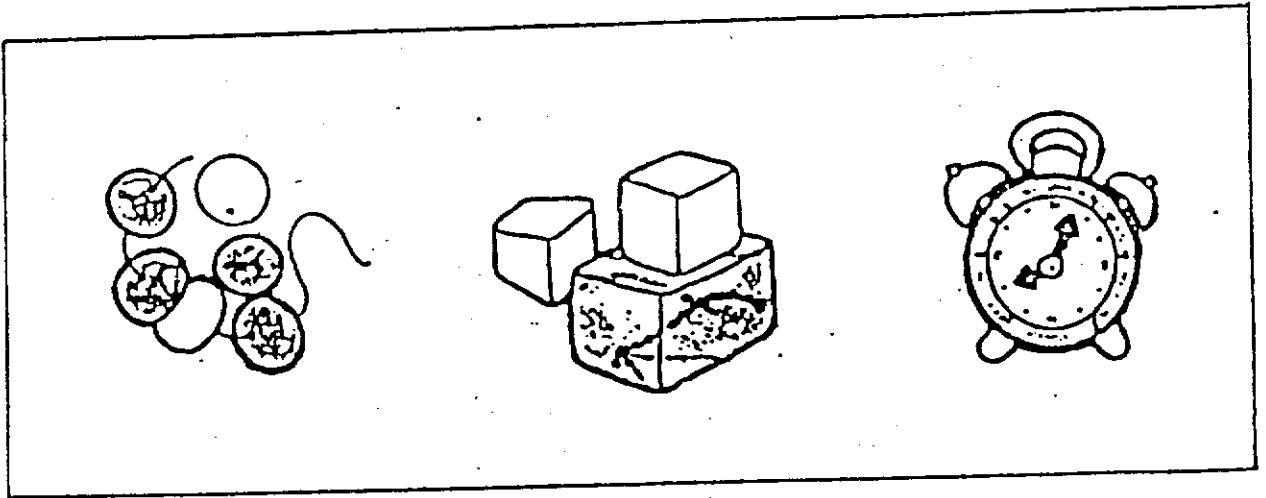
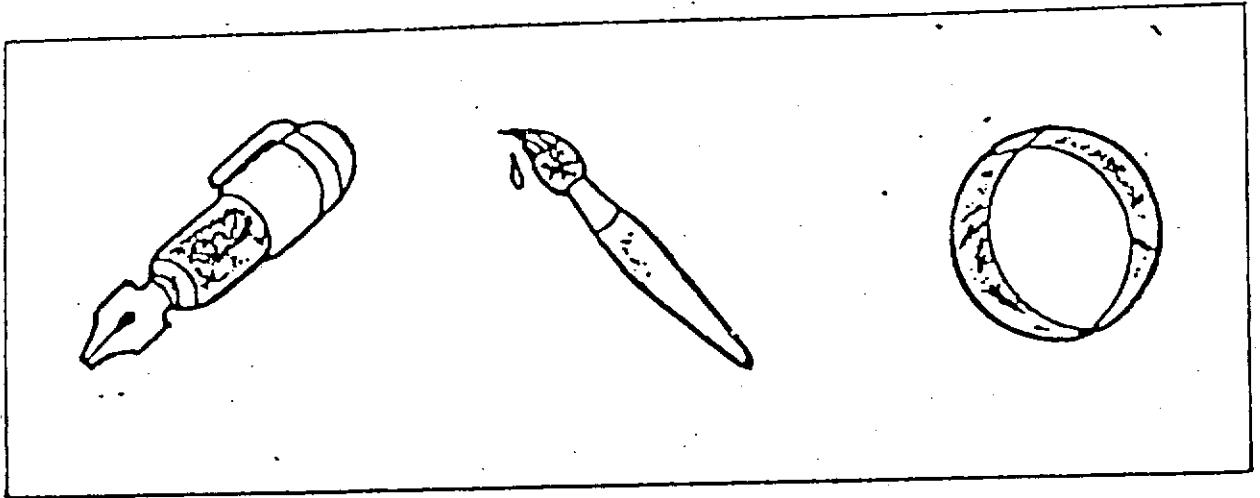

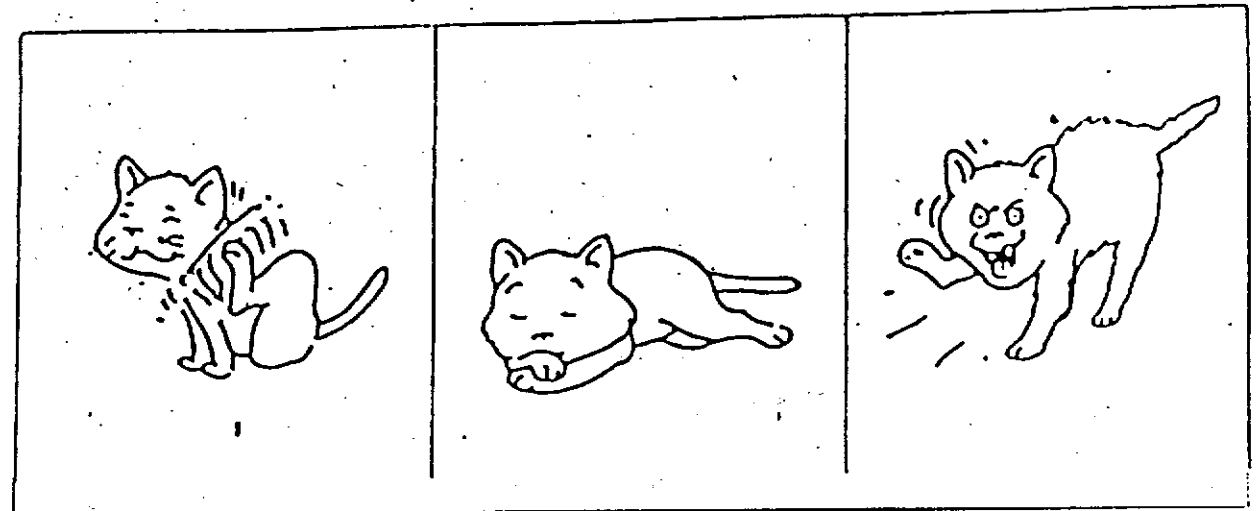
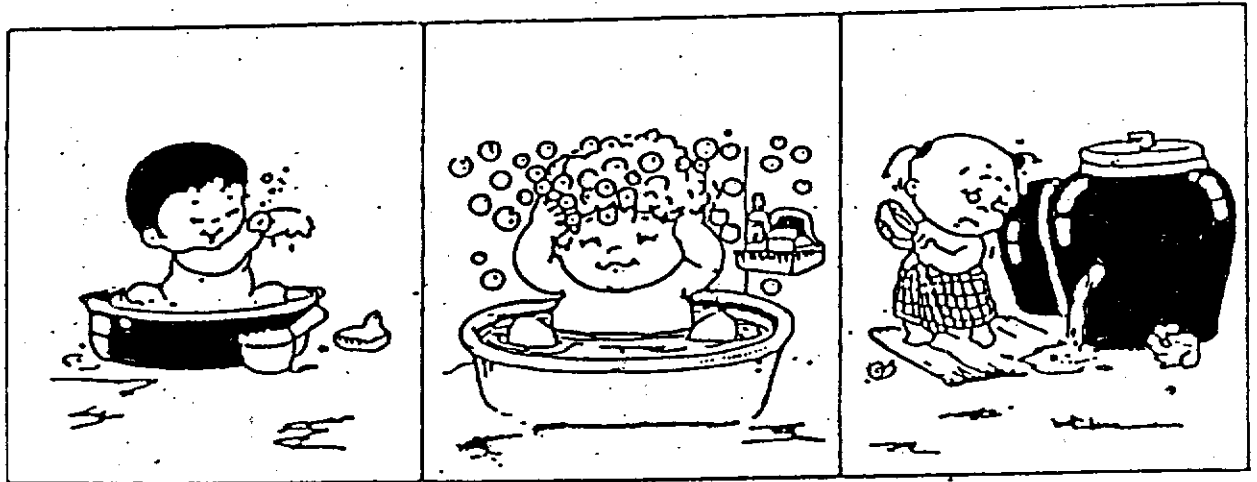
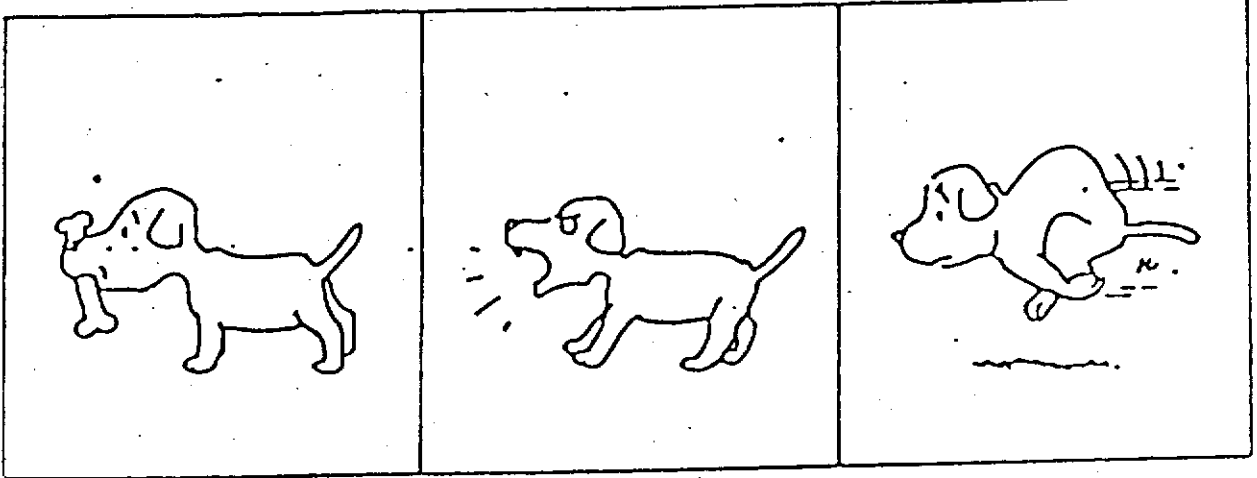
ตัวอย่าง

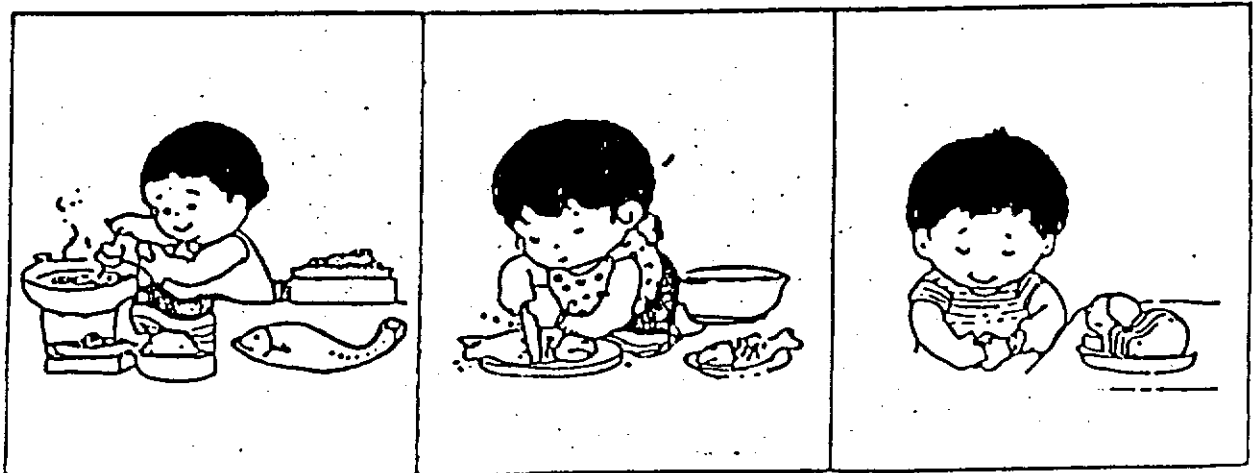
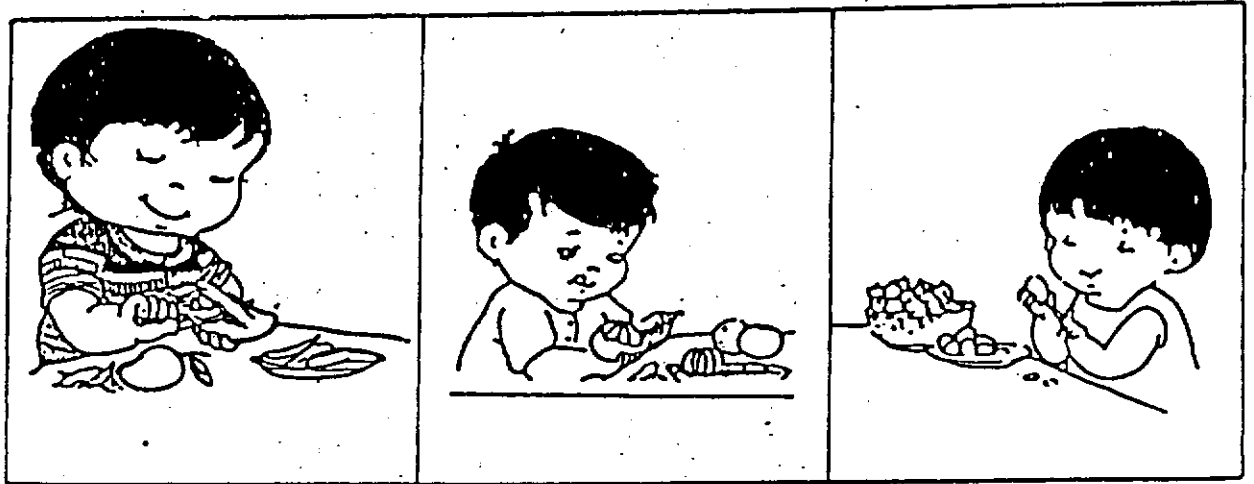
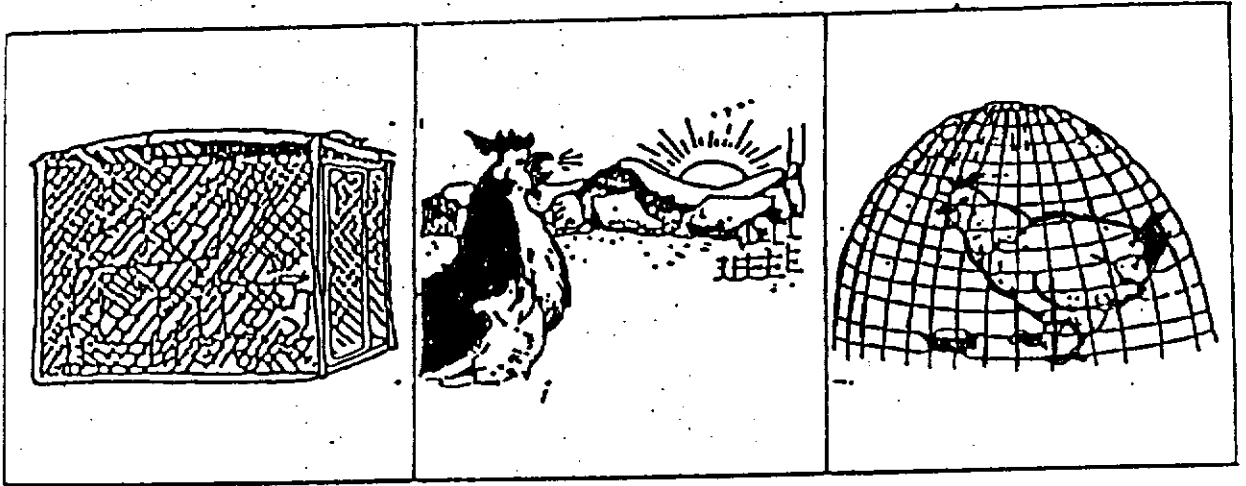

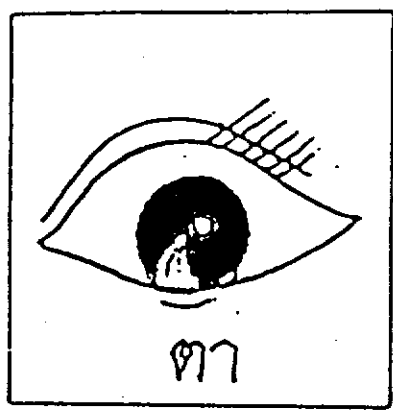
ตัวอักษร

ตอนที่ 1

กา

ชา

นา

กระโปรง

กระโปง

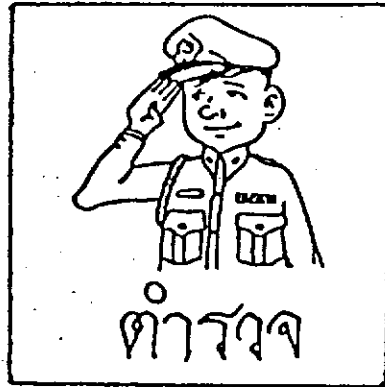
กระป๋อง

ปลาดุก

ปลาชุก

ปลาดุก

ตำรวจ

ตำรว

ตำรวจ

ตำรวต

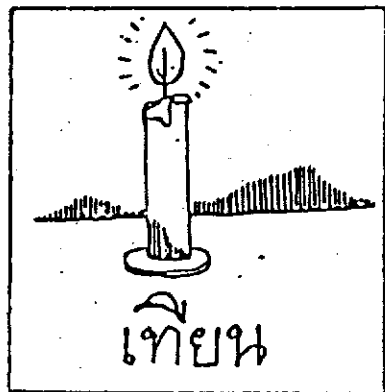

มะเขือ

มะเขือ

มะเขือ

มะเขือ

เทียน

เทียน

เทียน

เทียน

แบบสอบถามเรื่องการได้รับประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่าน

แบบสอบถาม เรื่องการได้รับประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่าน

เนื่องจากนักเรียนอนุบาลไม่สามารถอ่านแบบสอบถามได้ด้วยตนเอง ผู้วิจัยจะเป็นผู้สัมภาษณ์นักเรียน ลักษณะของแบบสอบถามแบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับกิจกรรมที่ส่งเสริมความพร้อมในการอ่านภาษาไทย

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับประสบการณ์และสภาพแวดล้อมเพื่อเตรียมความพร้อมในการอ่านภาษาไทย

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับกิจกรรมที่ส่งเสริมความพร้อมในการอ่านภาษาไทย มี 4 ข้อเลือก

1. นักเรียนได้ฟังนิทานจากที่บ้านสัปดาห์ละกี่ครั้ง

มากกว่า 5 ครั้ง

3 - 4 ครั้ง

1 - 2 ครั้ง

ไม่เคยฟังเลย

2. ที่บ้านของนักเรียนมีคนอ่านหนังสือต่าง ๆ เช่น หนังสือพิมพ์ หนังสือนิทาน หนังสือการ์ตูน ฯลฯ ให้ฟังประมาณสัปดาห์ละกี่ครั้ง

มากกว่า 5 ครั้ง

3 - 4 ครั้ง

1 - 2 ครั้ง

ไม่เคยอ่านเลย

3. นักเรียนได้ฟังนิทานจากที่นิทานสัปดาห์ละกี่ครั้ง

มากกว่า 5 ครั้ง

3 - 4 ครั้ง

1 - 2 ครั้ง

ไม่เคยฟังเลย

4. หลังจากฟังนิทานจบแล้ว นักเรียนได้พูดคุยเกี่ยวกับตัวละครในนิทาน เช่น นักเรียนชอบตัวละครตัวใด เพราะเหตุใดถึงชอบ หรือพูดคุยเกี่ยวกับนิทานที่ได้ฟังจบไปแล้ว ประมาณสัปดาห์ละกี่ครั้ง

มากกว่า 5 ครั้ง

3 - 4 ครั้ง

1 - 2 ครั้ง

ไม่เคยทำเลย

5. นักเรียนดูโทรทัศน์เกี่ยวกับรายการของเด็ก เช่น สโมสรมั้งน้อย (น้ำใจ) เจ้าขุนทอง รายการเพื่อเด็กและเยาวชน (ป่ากุด, อาจารย์ทรจันทร์, กระรอกน้อย) น่ารัก - น่ารัก (เศรษฐา) การ์ตูน สัปดาห์ละกี่ครั้ง
- มากกว่า 5 ครั้ง 3 - 4 ครั้ง
- 1 - 2 ครั้ง ไม่เคยดูเลย
6. นักเรียนได้ฟังพ่อ - แม่ เล่าเรื่องราวจากภาพในหนังสือ หนังสือพิมพ์ วารสาร หนังสือการ์ตูน หรืออธิบายรูปภาพที่นักเรียนไม่รู้จัก ประมาณสัปดาห์ละกี่ครั้ง
- 3 ครั้ง 2 ครั้ง
- 1 ครั้ง ไม่เคยทำเลย
7. นักเรียนได้เล่นเกมต่อรูปภาพกับคำศัพท์ เกมจับคู่ เกมโดมิโนลากเส้นต่อจุด หาส่วนที่หายไป จากภาพ ประมาณสัปดาห์ละกี่ครั้ง
- 3 ครั้ง 2 ครั้ง
- 1 ครั้ง ไม่เคยเล่นเลย

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับประสบการณ์และสภาพแวดล้อมเพื่อเตรียมความพร้อมในการอ่านภาษาไทย มี 2 คำเลือก

1. ในระหว่างการเดินทางไปโรงเรียน-กลับบ้าน หรือไปเที่ยวกับพ่อ-แม่ นักเรียนมีโอกาสฝึกสะกดคำอ่านจากป้ายโฆษณา ป้ายโรงหนัง ป้ายชื่อร้าน หรือไม่
- เคย ไม่เคย
2. เมื่ออยู่ที่บ้านนักเรียนเคยเล่นหาตัวอักษรที่พาดหัวข่าวหรือคำโฆษณาจากหนังสือพิมพ์ นิตยสารต่าง ๆ หรือไม่
- เคย ไม่เคย
3. เมื่อโรงเรียนหยุด (เช่น เสาร์ อาทิตย์ วันสำคัญต่าง ๆ) หรือปิดเทอม พ่อ - แม่ เคยพาไปร้านหนังสือหรือไม่
- เคย ไม่เคย

4. พ่อ-แม่ เคยช่วยเลือกหนังสือให้นักเรียนอ่านหรือไม่
- เคย ไม่เคย
5. นักเรียนเคยได้รับหนังสือเป็นของขวัญวันเกิด วันขึ้นปีใหม่ วันเด็ก หรือไม่
- เคย ไม่เคย
6. เมื่อนักเรียนอยู่บ้านเคยเล่นบทบาทสมมุติ เช่น เป็นหมอ เป็นครู เป็นตำรวจ เป็นทหาร เป็นพ่อค้า-แม่ค้า เป็นพยาบาล ฯลฯ หรือไม่
- เคย ไม่เคย
7. นักเรียนมีโอกาสไปเที่ยวสวนสาธารณะ (เช่น สวนจตุจักร สวนลุมพินี สวนหลวง ร.9) สวนสัตว์ (เขาคิน, เขาเขียว) หรือไม่
- เคย ไม่เคย
8. นักเรียนเคยเล่นหาขี้หนุหาอะไรเอ่ย หรือไม่
- เคย ไม่เคย
9. ที่บ้านของนักเรียนมีมุมหนังสือ เช่น ชั้นหนังสือ ตู้ใส่หนังสือ ที่นักเรียนหยิบได้เอง หรือไม่
- มี ไม่มี

ตารางแสดงคะแนนแบบสอบถามและคะแนนแบบทดสอบวัดความพร้อมทางภาษา
ของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม

ตาราง 3 คะแนนแบบสอบถามและคะแนนแบบทดสอบวัดความพร้อมทางภาษาของกลุ่มตัวอย่าง
ทั้ง 2 กลุ่ม จำนวน 51 คน

นักเรียนคนที่	กลุ่มซึ่งได้รับประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่านมาก		กลุ่มซึ่งได้รับประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่านน้อย	
	คะแนนแบบสอบถาม	คะแนนแบบทดสอบวัดความพร้อมทางภาษา 25	คะแนนแบบสอบถาม	คะแนนแบบทดสอบวัดความพร้อมทางภาษา 25
1	16	18	8	13
2	15	17	4	10
3	20	23	4	14
4	15	15	8	18
5	19	22	7	18
6	19	18	6	20
7	16	19	7	13
8	16	20	4	16
9	16	21	7	17
10	16	19	6	20
11	15	16	6	14
12	18	18	7	14
13	22	18	5	18
14	18	19	7	14
15	20	17	7	17
16	23	19	8	18
17	14	18	8	15

ตาราง 3 (ต่อ)

นักเรียนคนที่	กลุ่มซึ่งได้รับประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่านมาก		กลุ่มซึ่งได้รับประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่านน้อย	
	คะแนนแบบสอบถาม	คะแนนแบบทดสอบวัดความพร้อมทางภาษา 25	คะแนนแบบสอบถาม	คะแนนแบบทดสอบวัดความพร้อมทางภาษา 25
18	14	17	3	15
19	16	17	6	14
20	15	20	5	18
21	19	22	4	16
22	14	22	8	18
23	16	24	7	16
24	15	23	8	16
25	14	21	4	19
26	16	22	8	17
27	17	20	4	18
28	17	21	5	13
29	18	21	6	15
30	18	21	7	12
31	18	20	7	13
32	19	18	7	17
33	23	20	8	14

ตาราง 3 (ต่อ)

นักเรียนคนที่	กลุ่มซึ่งได้รับประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่านมาก		กลุ่มซึ่งได้รับประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่านน้อย	
	คะแนนแบบสอบถาม	คะแนนแบบทดสอบวัด ความพร้อมทางภาษา 25	คะแนนแบบสอบถาม	คะแนนแบบทดสอบวัด ความพร้อมทางภาษา 25
34	17	20	3	11
35	17	19	4	15
36	18	21	4	20
37	21	28	4	16
38	22	23	6	18
39	22	22	6	19
40	23	23	7	18
41	23	20	7	20
42	17	20	8	19
43	17	19	3	13
44	18	22	5	18
45	19	22	6	16
46	19	23	7	21
47	20	20	7	15
48	20	19	7	13

ตาราง 3 (ต่อ)

นักเรียนคนที่	กลุ่มซึ่งได้รับประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่านมาก		กลุ่มซึ่งได้รับประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่านน้อย	
	คะแนนแบบสอบถาม	คะแนนแบบทดสอบวัดความพร้อมทางภาษา 25	คะแนนแบบสอบถาม	คะแนนแบบทดสอบวัดความพร้อมทางภาษา 25
49	21	19	8	14
50	22	22	4	17
51	24	22	7	14

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาวสุนีย์ ทองศิริประภา
เกิดวันที่	15 เมษายน พ.ศ. 2499
สถานที่เกิด	อำเภอสามพันหวัด จังหวัดกรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	146/62 ถนนสุขุโขทัย แขวงวชิระ เขตดุสิต จังหวัดกรุงเทพมหานคร 10300
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ถนนพหลโยธิน แขวงลาดยาว เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร 10900
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2516	มัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนคอนเซ็ปชัญคอนแวนต์
พ.ศ. 2518	ป.ศ.ต้น วิทยาลัยครูสวนกุหลาบ
พ.ศ. 2522	กศ.บ. (ภาษาไทย) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
พ.ศ. 2535	กศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

การเปรียบเทียบความพร้อมในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนอนุบาล
ซึ่งได้รับประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่านต่างกัน

บทคัดย่อ

ของ

สุนีย์ ทองศิริประภา

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกบรรณารักษศาสตร์

กุมภาพันธ์ 2535

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบความพร้อมในการอ่านภาษาไทยของนักเรียน
อนุบาลซึ่งได้รับประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่านมาก และได้รับประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่านน้อย
กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2534 โรงเรียนอนุบาล
วัดปรินายอกและโรงเรียนอนุบาลสามเสน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร
จำนวน 102 คน แบ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างซึ่งได้รับประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่านมาก 51 คน
และกลุ่มซึ่งได้รับประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่านน้อย 51 คน โดยใช้คะแนนจากแบบสอบถาม
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถามและแบบทดสอบความพร้อมในการอ่าน
ภาษาไทย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ Z - test

ผลการวิจัยพบว่า

นักเรียนอนุบาลซึ่งได้รับประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่านมากจะมีความพร้อมในการอ่าน
ภาษาไทยสูงกว่านักเรียนอนุบาลซึ่งได้รับประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่านน้อยอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .01

COMPARISON OF THAI READING READINESS OF KINDERGARTEN CHILDREN
WITH DIFFERENT READING - RELATED EXPERIENCES

AN ABSTRACT

BY

SUNEE TONGSIRIPRAPA

Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Education degree in Library Science
at Srinakharinwirot University

February 1992

Purpose of this research was to compare reading readiness of Thai language of the kindergarten children who had high reading - oriented experiences with those having low reading - oriented experiences.

The sample group of 102 children were obtained from second year kindergarten children of Watprinayok Kindergarten School and Samsen Kindergarten School in Bangkok, academic year, 1991. They were divided into 2 groups of 51 children with high reading - oriented experiences and another 51 children with low reading - oriented experiences. The instruments used for this investigation were questionnaire and reading - readiness test of Thai. The statistical method employed in the analysis of data was Z - test.

The results revealed that the kindergarten children with high reading - oriented experiences demonstrated scores in Thai reading - readiness test than those children of low reading - oriented experiences significantly at .01 level.